



ZORILE

**REVISTĂ DE ASPIRAȚIE
ȘI CULTURĂ
Nr. 31/ 2018**

Directorii colegiului:

Profesor Dr. **Alina Monica Băraian** – director

Profesor Dr. **Horațiu Popa-Bota** – director adjunct

Coordonator:

Cristina Motocu

Profesoară de limba și literatura română

Redactor șef: Eleva **Ilișiu Mihaela**, clasa a XI-a A

Redactori departamente:

Elevele **Alexandra Popa-Stoican**, clasa a X-a B

Adriana Grecea, clasa a X-a A

Ștefan Adina, clasa a X-a B

Matei Kristza, clasa a X-a B

Andreea Tomoiagă, clasa a X-a A

Responsabil cu fotografia:

Eleva **Raluca Mățiș**, clasa a X-a A

PROIECT EUROPEAN

DERULAT PRIN GRANT JEAN MONET ÎN PARTENERIAT CU DEPARTAMENTUL DE STUDII INTERNAȚIONALE ȘI ISTORIE CONTEMPORANĂ A FACULTĂȚII DE ISTORIE SI FILOSOFIE, UBB

Profesor Dr. ***ALINA MONICA BĂRĂIAN***
Director al Colegiului Național „George Barițiu”

Proiectul Jean Monnet Project- „Building the Future- Learning Europe@School, Education for European Citizenship, Democracy, Diversity and a World of Youth”, derulat pe grant Jean Monnet, în care Colegiul Național ”G. Barițiu” a intrat în calitate de partener cu Departamentul de Studii Internaționale și Istorie Contemporană, Facultatea de Istorie si Filosofie, UBB își propune să dezvolte competențele legate de aspecte ale civismului în UE, dar și de perfecționarea informațiilor legate de UE. În calitate de parteneri în proiect, 15 profesori și 20 de elevi ai colegiului au beneficiat pe parcursul anului 2017-2018 de formări, workshopuri, conferințe pe teme legate de UE, dar au și realizat produse finite constând în prezentări în conferințe, articole și materiale rezultate prin aplicarea metodei photovoice împreună cu elevii.

Utilizarea metodei photovoice a avut un impact deosebit asupra elevilor, realizând reflecții privind percepțiile lor asupra unor secvențe legate de postura copiilor și tinerilor de cetățeni ai UE punând în practică anumite conținuturi informaționale printr-o metodologie inovativă. Pornind de la premisa actului didactic centrat pe cel vizat de procesul de cunoaștere, continuând cu nevoia formării de competențe și utilizând metode active, dascălul contemporan trebuie să manifeste deschidere spre aspecte inedite ale curriculumului, cum ar fi interdisciplinaritatea, transdisciplinaritatea sau abordările transversale. Astfel,

abordarea aspectelor legate de UE se subsumează principiilor integrării învățământului românesc în traiectoria sa europeană.

Volumul realizat în cadrul proiectului prin utilizarea metodei photovoice conține exemple elocvente conform principiilor enunțate mai sus, care converg într-un specific transdisciplinar și în metodologia modernă de lucru. Metoda photovoice aplicată în materialele realizate în volum, alături de alte metode utilizare în predarea curentă (proiectul, controversa creativă, jocul de lor, excursia de studiu, învățarea experiențială etc) sunt pârgii eficiente și pertinente pentru a provoca tinerele generații să asume, să experimenteze sau să reflecteze asupra posturii de agent activ al eropenismului și autor al mecanismului de funcționare și continuitate al Uniunii Europene.

Cadrele didactice, dar și elevii utilizează abordarea transdisciplinară în demersul de asumare a rolului de promotor al informațiilor despre UE în acest volum, ceea ce relevă progresiv o compartimentare a disciplinelor de studiu implicate. Cel mai bun exemplu în acest sens îl constituie faptul că autorii acestui volum sunt cadre didactice care predau discipline diverse: istorie, științe sociale, geografie, limbi moderne, științe exacte, sport etc. Abordarea transdisciplinară se poate lectura și din faptul că se propune un demers bazat pe interacțiunea a patru niveluri de intervenție educativă: disciplinar, multi-/pluridisciplinar, interdisciplinar și transdisciplinar. Mai mult, imaginile utilizate surprind viața reală, problemele importante, semnificative, așa cum apar ele în contextul european contemporan și așa cum afectează viețile diverselor segmente sociale și categorii de persoane. Astfel de activități derulate în cadrul unor proiecte ca activități extracurriculare, sunt uneori chiar mai eficiente decât cele formale, organizate în jurul întrebărilor și preocupărilor elevilor, deoarece se centrează pe dezvoltarea competențelor transversale. Abordarea prezentă în acest volum plasează procesele individuale de învățare ale elevilor, nevoile, interesele și caracteristicile acestora în centrul experiențelor de învățare. Se produce o responsabilizare a elevilor în raport cu propria învățare, în sensul nu doar a

deprinderii unor cunoștințe, ci în sensul creării propriului algoritm de studiu. Astfel, se pune accent pe dezvoltarea personală, pe configurarea responsabilității sociale și chiar pe dezvoltarea laturii artistic-vocaționale a elevilor. Mai mult, sunt vizate competențe transferabile care sunt acele tipuri de competențe ale indivizilor utile nu numai la locul de muncă, dar și în diversele posturi de viață (de pildă: lucrul în echipă, comunicarea, argumentare, rezolvarea de probleme, planificarea etc). Prin tot ceea ce implică metoda photovoice contribuie la realizarea dezideratelor legate de un învățământ de talie europeană și la coerentizarea sistemului românesc cu documentele programatice ale Comisiei Europene, cum ar fi *Un posibil cadru european al calificărilor în perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți* din 2005 care face referire la competențe personale și profesionale și care, la rândul lor, includ: autonomie și responsabilitate, capacitatea de a învăța, competențe sociale și de comunicare, competențe profesionale.

Luând în calcul eforturile instituționale inclusiv prin prisma activităților educative se reușește promovarea idealului european prin asumarea informațiilor cheie legate de ceea ce înseamnă UE și importanța acesteia și promovarea unor modalități care să stimuleze formarea unui spirit pro european activ. Astfel, promovarea specificului național, cu atât mai mult cu cât ne aflăm în anul centenarului, devine un efort care prin caracterul său identitar speră să aducă plus valoare unei comunități globale cu fond comun european, crâmpielele de viață prezente în acest volum, pot fi interpretate ca posibile sugestii în acest sens.



Întâlnire de lucru la nivel academic

ARHITECTURA SILABELOR

CONSULUL ROMÂNIEI LA STRASBOURG, GAZDA BARIȚIȘTILOR IMPLICAȚI ÎN PROIECTUL *EUROSCOLA 2018*

Profesor Dr. **HORAȚIU POPA-BOTA**
Director adjunct al Colegiului Național „George Barițiu”

Ziua de 12 aprilie 2018 va rămâne în memoria barițistilor participanți la Proiectul Euroscola 2018, drept o zi importantă din viața lor din două motive. În primul rând, datorită participării la Parlamentul Europei de la Strasbourg la Proiectul Euroscola, iar în al doilea rând datorită întâlnirii cu reprezentantul țării noastre la Consulatul General al României din Strasbourg.

Consulatul General al României din Strasbourg își are sediul pe strada Schweighaeuser numărul 41 și este condus de Excelența Sa, barițistul **Sabin Pop**, absolvent al promoției 1960. Acesta a fost elev al școlii noastre între anii 1949-1960 și a fost deosebit de bucuros să poată primi delegația școli sale de suflet la sediul consulatului recent inaugurat.

În timpul întâlnirii, consulul general Sabin Pop a punctat câteva repere importante din parcursul profesional al Excelenței Sale, începând cu anii petrecuți în Liceul Barițiu. Acesta ne-a spus, ceea ce îmi scrisese în corespondența premergătoare întâlnirii: *„Sunt absolvent al acestui liceu și mă mândresc cu acest lucru. Tot ce am reușit în carieră se datorează cunoștințelor de bază pe care le-am dobândit la acest liceu de prestigiu.”*

Faptul că un diplomat de carieră – care între anii 2004 și 2007 a condus Ambasada României de la Paris – se mândrește că este barițist spune foarte mult despre ceea ce a fost acest liceu, lucru care ne onorează dar ne și obligă în același timp.

Pe această cale îi mulțumim încă odată domnului consul general pentru primirea călduroasă – considerată la final drept una de suflet între generațiile de barițiști – și sperăm să îl avem alături de noi anul viitor, la aniversarea centenarului liceului.



Consulul Pop Sabin alături de barițiști în noul sediu al Consulatului General al României din Strasbourg (foto Dan Dragoș).



Consulul Pop Sabin alături de barițiști în fața noului sediu al Consulatului General al României din Strasbourg (foto Dan Dragoș).

BARIȚIȘTII DIN NOU LA STRASBOURG!

VIORICA MÂNDRUȚ

Profesor coordonator al proiectului

Concursul național EUROSCOLA, ediția a X-a (2017-2018)

Biroul de Informare al Parlamentului European în România (BIPE), în parteneriat cu Ministerul Educației Naționale (MEN), a lansat în luna mai 2017, cea de a X-a ediție a concursului național pentru licee, EUROSCOLA 2017- 2018.

Primele 12 echipe clasate, participă în cursul anului 2018 la ziua “Euroscola” organizată la sediul PE de la Strasbourg.

Echipa Colegiului Național “George Barițiu”, Cluj-Napoca a fost planificată în 28 aprilie 2018, ca urmare a clasării pe locul 3, în ordinea punctajelor acordate la competiția națională, la care au participat peste 90 de școli din țară.

Euroscola Strasbourg

La începutul anului 2017, reprezentanții Parlamentului European și ai Consiliului Uniunii Europene au ajuns la un acord provizoriu cu privire la decizia de proclamare a anului 2018 drept „Anul european al patrimoniului cultural”.

Patrimoniul cultural include vestigii ale trecutului care îmbracă forme și aspecte variate. Printre acestea se numără monumente, situri, tradiții, cunoștințe și forme de expresie ale creativității umane transmise de la o generație la alta, precum și colecții păstrate și gestionate în muzee, biblioteci și arhive.

Scopul acestei inițiative este de a aduce mai puternic în centrul atenției istoria și valorile europene și de a întări sentimentul existenței unei identități europene. Principalele obiective ale inițiativei sunt: promovarea diversității culturale, a dialogului intercultural și a coeziunii sociale; sublinierea contribuției economice a patrimoniului în sectoarele creative și culturale, precum și la dezvoltarea locală și regională; reliefarea rolului patrimoniului cultural în relațiile externe ale Uniunii, inclusiv sub aspectul prevenirii conflictelor, al reconcilierii post-conflict și al refacerii elementelor distruse ale patrimoniului cultural.

În același timp, inițiativa atrage atenția asupra posibilităților oferite de patrimoniul nostru cultural, precum și asupra provocărilor cu care acesta se confruntă, putând fi enumerate aici impactul trecerii la era digitală, presiunile fizice și de mediu asupra siturilor de patrimoniu și traficul ilicit cu bunuri culturale.

Informații despre proiect

Ediția 2017-2018 a concursului „Euroscola”, s-a desfășurat sub titlul generic „Rolul patrimoniului românesc în consolidarea identității europene”.

Elevii au fost invitați:

- a) să identifice un obiect de patrimoniu din localitatea sau din județul în care locuiesc și să facă o prezentare de maxim două pagini a acestuia, în limba română și limba engleză/franceză, cu evidențierea valorii sale de patrimoniu în context național și european (arhitecturală, istorică, artistică, științifică ș.a.m.d.).
- b) să conceapă și să implementeze un proiect de campanie de informare și conștientizare a publicului larg cu privire la valoarea de patrimoniu a obiectului de patrimoniu respectiv și cu privire la măsurile care trebuie întreprinse pentru protejarea/conservarea și promovarea acestuia.

Proiectul a avut următoarele obiective:

- o mai bună cunoaștere a valorilor pe care se întemeiază Uniunea Europeană;
- conștientizarea și responsabilizarea elevilor cu privire la patrimoniul local/regional/național, la rolul acestuia în promovarea diversității culturale la nivel european și la conservarea lui pentru generațiile următoare;
- informarea publicului cu privire la importanța respectării patrimoniului național și a locului lui în patrimoniul cultural european;
- dezvoltarea abilităților creative ale elevilor;
- realizarea unei campanii de informare și conștientizare desfășurată în localitatea de reședință despre obiectul de patrimoniu ales.

Echipa Colegiului Național "George Barițiu", din Cluj-Napoca, a ales prezentarea Zidului Cetății Medievale a Clujului. Proiectul a vizat prezentarea argumentelor care îi conferă valoarea de patrimoniu în context național și european (arhitecturală, istorică, artistică, științifică ș.a.m.d.) și a modului în care trebuie protejat și promovat. La prezentare s-au atașat materiale ilustrative pentru susținerea acestor argumente și motive: fotografii, film de prezentare, album, pagini de internet și descrierea în limba engleză/franceză și în limba română a proiectului de campanie conceput și implementat de elevi.

Elevii au fost astfel angrenați în promovarea orașului în comunitate, obiectivul final fiind stârnirea curiozității comunității globale asupra Clujului, promovarea diversității culturale, informarea publicului cu privire la importanța respectării patrimoniului național și a locului acestuia în patrimoniul cultural european;

Echipa de proiect a realizat o campanie de informare și conștientizare desfășurată în Cluj-Napoca despre obiectivul de patrimoniu, campanie prin care s-a urmărit dezvoltarea abilităților creative, de comunicare și lucrul în echipă.

S-a vizat asumarea rolului de promotor al valorilor de patrimoniu local, segment care contribuie la specificul cultural al României în Uniunea Europeană.

La final s-au prezentat rezultatele implementării proiectului, cu includerea unor modalități de măsurare a impactului, pe care campania de informare l-a avut asupra grupului țintă.

Evaluarea proiectelor s-a realizat pe baza următoarelor criterii:

- relevanța obiectului de patrimoniu selectat pentru tema prezentului concurs;
- calitatea prezentării obiectului/obiectivului de patrimoniu;

- claritatea și validitatea argumentelor care îi conferă valoarea de patrimoniu în context național și european și a modului în care trebuie protejat și promovat;
- modalitatea de prezentare a proiectului de campanie de informare și conștientizare (scop, obiective, grupuri-țintă, participanți, descriere etc.);
- impactul implementării proiectului asupra contextului local prezentat în descrierea proiectului ;
- parteneriate realizate la nivel local;
- originalitatea și creativitatea campaniei de informare și conștientizare;
- numărul, relevanța și claritatea mesajelor transmise în cadrul campaniei de informare și conștientizare;
- reprezentativitatea imaginilor (afișe, fotografii, desene etc.) folosite în timpul campaniei (2 punct;
- ilustrarea implementării proiectului prin materialele anexate la dosar (fotografii, afișe, materiale audio/video, albume, pagini de internet etc.);
- calitatea expunerii în limba străină;
- calitatea expunerii în limba română.

ECHIPA “EUROSCOLA” 2017-2018

Profesori coordonatori: Viorica Mândruț/Laura Zmicală

Profesor consultant: Vladimir Bogosavliev

Elevi:

Nr. Crt.	Numele si prenumele	Clasa
1	Martinovici Davian	X A
2	Lujerdean Sonia Roxana	XI B
3	Kiraly Natalia Iulia	XII A
4	Szucs Diana	XII A
5	Crișan Tudor	XI A
6	Pătraș Cătălina	XII A
7	Bataragă Mihai	XII A
8	Cozma Sergiu	XII A
9	Todoran Gabriel	XII A
10	Bodea Sebastian	XII A

11	Popa-Stoican Alexandra	X B
12	Săcară Tudor	XI B
13	Solomon Mara	XI A
14	Pop Anamaria Manuela	XI B
15	Mătieș Raluca	X A
16	Decea Tudor	X A
17	Ilișiu Mihaela	XI A
18	Grecea Adriana	X A
19	Ștefan Denisa Antonia	X A
20	Pipaș RaduTeofil	XI A
21	Peștean Darius	X B
22	Jeler Paul Călin	X A
23	Jeler Andrei Iulian	XII A
24	Șandor Natalia	XI B



ZIUA EUROSCOLA LA PARLAMENTUL EUROPEAN

STRASBOURG-12 aprilie 2018

Joi, 12 aprilie 2018, 580 de elevi din 24 de țări europene, țări membre ale Uniunii Europene au ocupat locurile europarlamentarilor, pentru o zi, la Parlamentul European din Strasbourg, în cadrul evenimentului “Ziua Euroscola”.

Ziua Euroscola oferă elevilor participanți oportunitatea de a interacționa și de a face schimb de informații, a împărtăși opinii, gânduri și idei într-o limbă străină (engleză, franceză sau germană) și de a evidenția importanța cooperării cross-culturale. În plus, participanții au posibilitatea de a-și face cunoscută școala,

regiunea și țara de proveniență, ceea ce aduce o mai mare diversitate și îmbogățește dialogul cultural.

Pentru a facilita participarea activă la proiect, elevii s-au pregătit pentru Ziua Euroscola cu câteva luni înainte și au mers la Strasbourg familiarizați cu temele de discuție.

Întocmai ca și deputații Parlamentului European, elevii au lucrat în comisii, fiecare fiind marcată cu câte un simbol geometric și au dezbătut următoarele subiecte de interes general: “Mediul înconjurător și energia regenerabilă”, “2018 -Anul promovării și conservării patrimoniului cultural European”, “Viitorul Europei”, “Libertatea de informație și cetățenia activă”, “Migrație și integrare”, “Angajarea tinerilor și locurile de muncă”.

Elevii au ales democratic un lider care a prezentat propunerea comisiei de lucru, pe tema de discuție, în plenul Parlamentului European, într-un timp limitat. Propunerea a fost apoi supusă dezbaterii și multe probleme au fost lămurite, adâncite și de către ceilalți elevi-eurodeputați. În cele din urmă, toți elevii au avut oportunitatea să voteze, la fel ca parlamentarii. Majoritatea propunerilor au fost aprobate.

Doi elevi din grupul nostru, Andrei Jeler și Davian Martinovici, din totalul de 580 de participanți, au participat la faza finală a concursului Eurogame, clasându-se cu echipele din care au făcut parte pe locurile 2 și 4.

Concluzii

Elevii au fost foarte încântați de participarea la Proiectul Euroscola pentru că au dobândit cunoștințe noi despre cultura și civilizația altor țări membre ale Uniunii Europene și s-au familiarizat cu multe teme europene de actualitate.



Grup de elevi coordonați de d-na prof. Viorica Mândruț



Imagine din plenul Parlamentului European



Imagine din fața PE cu elevi însoțiți de profesori

CONSACRAREA JURIDICĂ A MARII UNIRI DE LA 1 DECEMBRIE 1918

CEL MAI MARE ACT AL ISTORIEI NOASTRE NAȚIONALE

GABRIELA NOVĂCESCU
Profesor de istorie

Acum 100 de ani, în sfânta zi de duminică, 1 decembrie 1918, 100.000 de români s-au adunat pe *Câmpul lui Horea* din Alba Iulia, pentru a participa la ziua astrală a românității și pentru a-i susține pe cei 1.228 de delegați ai lor, aleși democratic, să voteze unirea necondiționată cu România. După votare și redactarea Rezoluției de Unire cu Patria, Marele Sfat l-a mandatat pe episcopul Greco-catolic, Iuliu Hossu, ca să citească acest act fundamental al devenirii noastre, în fața poporului. Se hotărâse pentru eternitate unirea cea mare a românilor. „Adunarea națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat, Maramureș și părțile ungurene locuite de români, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia în ziua de 18 noiembrie / 1 decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dâșii cu România”.¹

A doua zi după proclamarea Marii Uniri, la propunerea lui Iuliu Maniu² se întrunește din nou Marele Sfat și se constituie Comitetul executiv. Botezat sub numele de Consiliul Dirigent a decis care sunt pașii următori de făcut pentru ca voința națională, liber exprimată și aprobată prin vot universal, să primească și confirmarea juridică. Adică să fie cuprinsă într-o lege și să fie recunoscută astfel internațional. În urma deliberărilor fruntașilor români s-a decis că, începând cu 1 decembrie 1918, pentru întreaga românităte soarele de la București o să răsară.

¹ În *Rezoluția de Unire* mai sunt cuprinse o serie de principia fundamentale ale libertății naționale, sociale și individuale, de cea mai nobilă esență democratic, care confirmau ascendența nobilă a poporului roman, spiritul său drept și tolerant. Aceste principia – considerau românii ardeleni - erau necesare pentru sănătoasa alcătuire și funcționare a noului stat roman – România Mare. Printre aceste principia enumerăm: libertatea națională și confesională, vot universal pentru ambele sexe, libertatea presei, a întrunirilor și de asociere și reforma agrară.

² Liderul de necontestat al românilor în timpul evenimentelor din 1918.

Astfel, prima măsură importantă a Consiliului Dirigent³ a fost să fie trimisă la București o delegație care să anunțe decizia luată și să prezinte actul Marii Unirii Regelui Ferdinand și Reginei Maria, guvernului român, dar și ambasadelor Antantei. După alte deliberări s-a stabilit ca delegația - *comisiunea* - să fie formată din patru fruntași ai mișcării naționale: Vasile Goldiș, Alexandru Vaida-Voievod, episcopul ortodox de Caransebeș, Miron Cristea, viitor patriarh, și episcopul greco-catolic de Cluj-Gherla, Iuliu Hossu viitor cardinal. Stabilirea numărului membrilor delegației nu a fost întâmplătoare, ci simbolică. Ca, de altfel, și desemnarea personalităților împuternicite să ducă marele act la București. Aceștia reprezentau provinciile care se uniseră: Transilvania, Banatul, Maramureșul și „părțile ungurene locuite de români”, dar și confesiunile religioase – cea ortodoxă și cea Greco-catolică. Vasile Goldiș a fost desemnat președintele delegației, tot el fiind și cel care a conceput și redactat Rezoluția de unire.⁴

Pentru a putea face drumul până în Capitală, delegației i-a fost pus la dispoziție un tren care tocmai ajunsese în Transilvania, aducând soldații români acasă de pe diverse fronturi din Europa. Pe tot drumul trenul ardelenilor a fost întâmpinat cu entuziasm și aclamații. Nu a făcut excepție Gara de Nord unde delegația a fost întâmpinată de însuși primul-ministru, marele om de stat, Ion I.C. Brătianu, cel care concepușe de altfel planul ca la 1 decembrie 1918 să se producă, concomitant, marile evenimente restauratoare ale românității: Marea Adunare de la Alba și intrarea triumfală a armatei române în București, în frunte cu regele Ferdinand și eroica regină Maria.

Cu o zi înainte ca delegația ardeleană să ajungă la București, în 11 decembrie 1918, a avut loc, la propunerea premierului Ion I.C. Brătianu,

³ Acest organism avea statutul și rolul unui guvern provizoriu al Transilvaniei, fiind împuternicit de Marea Adunare Națională să administreze provincia românească unită cu Țara până când vor fi parcurse și săvârșite toate etapele și actele unificării administrativ-juridice. În fruntea sa a fost ales marele patriot și om politic român, Iuliu Maniu.

⁴ Odată ajunși la București, acestor delegați li se vor alătura Caius Brediceanu și Mihai Popovici, cei care aveau misiunea să țină legătura în București cu oamenii politici, cu instituțiile statului român și cu ambasadele. Caius Brediceanu a fost numit secretarul delegației.

ratificarea Unirii de către Guvernul României. În DECRETUL-LEGE nr. 3631 din 11/24 decembrie 1918⁵, intitulat: „Unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei, Satmarului și Maramureșului cu Vechiul Regat al României”, se preciza, în articolul său unic: „Ținuturile cuprinse în hotarirea Adunării Naționale din Alba-Iulia dela 18 Noemvrie/1 Decemvrie 1918 sunt și rămân de-a-pururea unite cu Regatul României. În Raportul Președintelui Consiliului de miniștrii către M. S. Regele, Ion I.C. Brătianu, se preciza: „Consfințind prin acest Decret-lege voința Adunării din Alba-Iulia, Maiestatea Voastră înscrie în Istoria poporului românesc de totdeauna și de pretutindeni *cel mai mare act al Istoriei noastre naționale*, acel pentru care generații întregi au luptat și au murit, acel în nădejdea căruia au trăit dela Nistru și până la Tisa toți Românii despărțiți de o soartă nemiloasă și puneți, Sire, pentru vecie temelia unei Români mari și a unei vieți naționale pe care să se poată de aci înainte desvolta în pace și în fericire întregul neam românesc.”

În 12 decembrie 1918⁶, delegații Marii Adunări Naționale din Alba-Iulia sosesc la București pentru a-i prezenta lui Ferdinand I actul Unirii Transilvaniei, Banatului, Maramureșului și părților ungurene locuite de români cu Regatul României. Sosirea trenului în Gara de Nord a avut parte de o primire emoționantă, la care au participat mii de bucureșteni, în fruntea cărora era chiar premierul Ion I.C. Brătianu. Au urmat apoi o serie de întâlniri și recepții la care au participat reprezentanții românilor din Transilvania, până în ziua de 14 decembrie 1918. În aceea zi, la ora 10,30 MS Regele a asistat la o slujbă religioasă oficiată la Mitropolie, de către PSS Nifon Episcop al Dunării de jos, în cinstea realizării marelui act al Unirii Ardealului cu Patria Mamă. La Te-Deumul din Dealul Mitropoliei au participat și membrii guvernului de la București, corpul Diplomatic, delegația transilvană (Episcopii Miron Cristea și Iuliu Hossu, Vaida-

⁵ Publicat în Monitorul Oficial alș Regatului României nr. 212/13 dec. 1918

⁶ <http://centenarulromaniei.ro/cronologie-luna-decembrie-1918-formalizarea-unirii-de-la-1-decembrie/>

Voievod, Vasile Goldiș), generali și ofițeri superiori din garnizoana București și o delegație a ofițerilor ardeleni. La ora 11.40, din aceeași zi a avut loc o recepție în Sala Tronului de la Palatul Regal. Delegații Marii Adunări Naționale din Alba-Iulia erau așezați în fața Suveranului, iar Vasile Goldiș i-a prezentat regelui Ferdinand votul Unirii și a ținut o scurtă cuvântare, în care a spus: "*Prin această unire s-a împlinit visul de o mie de ani al neamului românesc*". Regele Ferdinand îi răspunde și el tot cu o scurtă [cuvântare](#). La ora 8 seara, Ferdinand I organizează o masă festivă în cinstea delegației ardeleni și ține o [cuvântare](#). Apoi, Ion I.C. Brătianu, președinte al Consiliului de Miniștri, ține și el o [cuvântare](#), în onoarea delegației Marii Adunări Naționale, în cuprinsul căreia îi răspunde patriotului Vasile Golșiș și lansează celebra formulă a reîntregirii românești: "*Vă așteptăm de o mie de ani și ați venit că să nu ne mai despărțim niciodată*." La rândul său, regele Ferdinand a rostit un emoționant discurs, în care a spus: „*După Basarabia, după Bucovina, mai lipsea o piatră din cele mai scumpe: Ardealul cu ținuturile din Ungaria locuite de Români. Azi ne-ați aduce și această ultimă piatră a clădirii, care încoronează marea operă de unire*.”⁷

Astfel, s-a consacrat și juridic, dar și sufletește, Unirea cea Mare a Românilor din 1918

⁷ <http://centenarulromaniei.ro/cuvantare-ferdinand-i-dineu-oficial-14-decembrie-1918>; vezi și: <http://centenarulromaniei.ro/cuvantare-i-bratianu-dineu-oficial-14-decembrie-1918>



Delegația Marii Uniri venită la București

MARTORII OCULARI ȘI PRESA VREMII DESPRE MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ DE LA ALBA IULIA

GABRIELA NOVĂCESCU
Profesor de istorie

În zilele premergătoare Adunării Naționale de la Alba Iulia, din 1 Decembrie 1918, zeci de mii de țărani, mii de muncitori și intelectuali, cu fanfare și steaguri tricolore în frunte, în trenuri, în căruțe, călare sau pe jos se îndreptau spre Alba-Iulia. Între cei peste 100 de mii de participanți, majoritatea țărani, peste 10 mii erau muncitori și meseriași. Convoaie nesfârșite de căruțe duceau de-a lungul drumurilor pe români spre cetatea în care cu secole în urmă intrase triumfal Mihai Viteazul. Descriind impresionat momentul, un martor ocular nota: „Vin tot vin, ca puhoaietele verii, cuprind orașul de jos, îl îneacă cu cântece și chiote, cu fâlfâiri de steaguri tricolore, cu vuiet de pășuri și urcă toți spre poarta lui Mihai Viteazul,(n.r. poarta de intrare în Cetate) în fața căreia este o mare de fețe, de drapele și de căciuli încetinate”.⁸

Referindu-se la cele întâmplate în actuala Sală a Unirii din Alba Iulia, în ziua de 1 Decembrie 1918, gazetarii de la „Glasul Ardealului” din Brașov scriau, în numerele din 4 și 6 decembrie 1918 că : „La orele 9, 1/2 sala de ședințe era deja tixită de lume, galeria ocupata de dame. Într-un târziu sosește mama poetului Octavian Goga la braț cu fiul ei, Eugen, și în lipsa biletului de legitimație, a fost de ajuns să zică: “Sunt mama lui Goga”, pentru ca să i se deschidă intrarea în mijlocul mulțimii, care aplaudă însuflețit“. Gazetarii din Brașov mai arată că „numeroși fruntași români, printre care și Vasile Goldiș au fost aplaudați îndelung la intrarea în sala de ședințe, iar cuvântarea fruntașului politic ardelean a suscit

⁸http://adevarul.ro/locale/alba-iulia/ne-cheama-balgradul-indemnului-noiembrie-1918-razbunand-mihai-horea-crisan-iancu-alipim-totii-falnicul-regat-romania-libera-1_5471fafea0eb96501e021d57/index.html

un puternic entuziasm. Tot din „Glasul Ardealului” aflăm ce ziariști români au fost prezenți la dezbaterile din actuala Sală a Unirii. „La masa ziariștilor ocupă locul reprezentanții presei române: „Românul”- I. Clopoțel, „Gazeta Poporului”- I. Broșu., „Revista Economica”- C. Popp., „Drapelul”-A. Vasile., „Foaia Poporului Roman”: L. Paukerow. „Unirea”(ziarul Bisericii Greco-Catolice Blaj)-Dr. Coltor, „Glasul Ardealului”- Ov. D. German. Biroul de presa al gardelor romane: I. Montani, „Biserica și școala”-Dr. Botiș, „Lumina”- Dr. Cornean, „Opinca”- Dr. Molin, „Telegraful roman”-Dr. Regman, „Glasul Bucovinei”- Alecu Procopovici. Ziarele maghiare „Vilag”, „Az Est”, „Deli Hirlap”, „Pesti Hirlap”, „Aradi Hirlap” încă și-au avut corespondenții lor“, punctau ziariștii brașoveni, în urmă cu 100 de ani.⁹

La rândul său, publicația „Libertatea” din Orăștie arata, în urmă cu 100 de ani, că **Rezoluția de unire** a Transilvaniei cu România a fost dată de o adunare larg reprezentativă, aleasă democratic, „din delegația care să reprezinte, în mod oficios, toate straturile poporului român de la vlădică până la opinică, încât nimeni - și mai ales ungurii – să nu poată zice nici mâc, că nu ar fi reprezentat tot poporul la adunare”. Rezoluția de Unire aprobată de Mare Adunare Națională la Alba Iulia a fost analizată și de ziarul „Foaia Sibiului”. În numărul 2, din 8 decembrie 1918, se spunea „Sufletele marilor apostoli, în frunte cu umbra nerăzbunatului Mihai, ne-au luminat gândurile, ne-au întărit voința și au scos din mii de piepturi dorința neclintită ce stăpânește întreaga suflare românească: unirea tuturor românilor cu o singură stăpânire românească”.

Ziarul „Izbânda” din București, în numărul său din 4 decembrie 1918 titra: „Duminică împluterniciții românilor de peste munți au hotărât și ei, unirea cu România. Este actul solemn care consacră pe veci împlinirea celui mai sfânt ideal

⁹http://adevarul.ro/locale/alba-iulia/unirea-1918-vazuta-ziaristi-romani-maghiari-necurmat-tara-aratat-natiune-ardealul-ocupat-1_547add99a0eb96501e385700/index.html

al neamului românesc”. În ziarul „Viitorul”, din 4 decembrie 1918, se arăta: „Necurmat această țară a arătat ce poate o națiune când vrea. Și ea a voit. Ea a dat, deși încătușată atâta amar de vreme, numeroase dovezi de destoinicie politică și culturală și națională. Această unire a ei cu România în politică, în cugete și simțiri, este cel mai mare act în viața nemului românesc!“.

Presă maghiară din Ardeal a comentat pe larg evenimentele petrecute la Alba Iulia în istorica zi de 1 Decembrie 1918. Traduceri din limba maghiară în limba română ale articolelor în cauză apar în lucrarea colectivă „1918 la Români-Documentele Unirii“. În numărul din 3 decembrie 1918 al ziarului „Áradi Közlöny” se arăta că Vasile Goldiș a afirmat în cuvântarea sa de la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia că „românii au încercat să ajungă la o înțelegere cu ungurii (strigăte: Jos ungurii!). Dar ungurii, în ciuda bunăvoinței manifestate de români au continuat să-i apese și să-i asuprească. Acum însă, a sosit clipa de mult așteptată: clipa în care națiunea română, va putea să alerge fericită în brațele primitoare al țării mame”.. Publicația sublinia că aceste cuvinte rostite de Godiș au fost primite cu „ovații și urale însuflețite, oamenii fluturându-și în aer pălăriile”. Ziarul maghiar constata că prin cuvântarea sa Goldiș promitea că românii vor acorda aceleași drepturi și libertăți „tuturor națiunilor care vor conviețui alături de noi, deoarece copiii, nu trebuie să ispășească păcatele părinților”. Și „Rezoluția de Unire“ este întoarsă pe toate părțile de gazetarii acestui ziar. Spre exemplu, articolul 1 al documentului este prezentat astfel: „Adunarea Națională a Românilor din Ardeal, Banat și Ungaria ținută la 1 decembrie 1918, declară unirea cu România a tuturor românilor și a teritoriilor locuite de ei”. Accente mai dramatice în tonul relatării apar în alte ziare ungurești însă, precum „Nagyszebeni Reggeli Ujság” din Sibiu, tot din 3 decembrie 1918. Când vine vorba de prezentarea celor spuse în Hotărârea de Unire, sunt folosite expresii precum „Ardealul are să fie ocupat! O spunem nu ca să înspăimântăm ci ca să liniștim. Iubim și noi țărișoara Ardealului. Ne vine greu să ne împăcăm cu gândul că un popor străin (de români – nota traducătorului) intră pe pământul

acesta. Dar se apropie ca prieten..., și de aceea și noi, maghiarii ardeleni îi primim prietenește. Nu înălțăm jăluiuri la cer. **Politica noastră rea de naționalități... a creat situația pe care trebuie să o suportăm acum. Românii formează majoritatea covârșitoare în Ardeal** și principiile lui Wilson, drepte în temelia lor, cer imperiul pe seama românilor. Iar nouă, ungurilor, ne este iertat să plângem pentru pierderea Ardealului”. Aici merită subliniată franchetea cu care gazetarii unguri recunosc, în sfârșit, adevărul despre Ardeal și despre politica națională obtuză față de români dusă de autoritățile austro-ungare. Articolul din acest ziar a fost tradus și publicat, a doua zi, în presa românească. În cazul altor publicații, precum „Kolozsvari Hirláp“, se poate vorbi de onestitate în relatarea evenimentelor de la Alba Iulia de acum 94 de ani. În numărul din 3 decembrie 1918, se arată că „hotărârile românilor de la Mare Adunare Națională de la Alba Iulia, nu constituie nici o surpriză pentru noi (adică pentru maghiari! - nota traducătorului) datorită celor întâmplare anterior. Proiectul de hotărâre adoptat declară unirea tuturor românilor, alipirea tuturor teritoriilor locuite de români la România și proclamă dreptul inalienabil al românilor asupra Banatului și asupra teritoriului dintre „Mureș, Tisa și Dunăre”. Autorul articolului mai subliniază că „hotărârea declară și deplina libertate națională pentru toate naționalitățile existente pe teritoriul aflat sub stăpânirea românilor”. Mai mult publicația face și un îndemn către conaționalii unguri „să primim în deplină liniște cele întâmplare... și cu deplină încredere cele declarate de conducătorii români, că vor respecta toate drepturile naționale ale naționalităților aflate sub stăpânirea lor”.¹⁰

¹⁰ *Ibidem*; Vezi și: 1918 la Români. Documentele Unirii, Editura Științifică și enciclopedică, București, 1989;

CERCUL ELECTORAL din ALBAJULIA.

CREDENȚIONAL.

Domnul Dr C a m i l V E L I C A N avocat locuitor în
in Albajulia / com. Alba -inferiora / prin aceasta se îndreptă-
tăște a reprezenta ca delegat ales, cercul electoral din Alba-
julia , la adunarea națională a națiunii române din Ungaria și
Transilvania.

Albajulia la 22 Novembre 1918

Ion Tituleșcu
presedinte

Reșcuș
secretariu

Imaginea unui Credențional

POVESTE DIN SICILIA

dr. LASZLO ALEXANDRU
Profesor de limba italiană



Echipa de elevi condusă de dl prof. dr. Al. Laszlo

A fost greu drumul pînă la Agrigento: aproape 24 de ore cu microbus – avion – autocar – microbus. Am ajuns frînți. I-am însoțit acolo pe elevii mei de la Colegiul Național “G. Barițiu” din Cluj, care au cîștigat “Premio straordinario” în concursul de dramaturgie “Uno, nessuno e centomila”, organizat de Ministerul Instrucției din Italia, la aniversarea celor 150 de ani de la nașterea lui Luigi Pirandello. Elevii adaptaseră pentru scenă nuvela *Due letti a due* și au convins juriul, dintre alte 80 de echipe candidate.

În prima seară, la cină, rupți de oboseală, m-au întrebat dacă le permit să-și cumpere un pahar de vin. Asta îi va ajuta să cunoască specialitățile locale, dar să și doarmă mai bine. Am ezitat o clipă, apoi am fost de acord. Dar să nu procedăm la întîmplare. M-am ridicat și m-am îndreptat spre *maître d’hôtel*: un tip aspru, scund, vînos, în pragul bătrîneții. Își controla personalul din priviri, făcea un gest cu degetul și doi chelneri se năpusteau, ridica din sprîncene și chelnerița înțepenea

din drum speriată. Rostea monosilabic ordine seci, care erau imediat executate. M-am apropiat de el, decontractat, și am intrat în vorbă, prinzându-l de antebrăț. S-a încordat instantaneu și m-a privit neîncrezător. I-am spus repede că sînt profesor, am venit în Sicilia cu elevii mei pentru un concurs de literatură, ei s-au gândit să guste un pahar de vin local, dar nu ne pricepem, am vrea să-i cerem sfatul: ce ne recomandă? M-a privit rece și mi-a poruncit: “Mergeți la masă! Vin eu acolo”.

A scos un mănunchi imens de chei, a descuiat un dulap cu vitrină, de unde a extras o sticlă. A venit și ne-a plasat-o în mijlocul mesei. A zîmbit larg și ne-a spus că am cerut un sfat bun de la persoana potrivită. El a fost vreo 10 ani profesor de oenologie; în perioada aia a insistat mereu că băutul vinului este o știință, care trebuie învățată încă din adolescență. Vinul consumat în mod inteligent ajută la sănătate. Prin urmare sticla respectivă este un cadou de bun-venit din partea lui. A zîmbit din nou și s-a îndepărtat. Firește că această mică scenă a făcut senzație la masa noastră.

Am revenit în camera de hotel îngîndurat. Tocmai am asistat la un gest frumos, simțeam că i-am rămas dator, cum să-l răsplătesc? Aveam la mine două exemplare din *Dicționar italian-român și român-italian*, pus în bagaje pentru orice eventualitate: un tiraj minunat, cu coperti cartonate, retipărit anul trecut la o editură academică din Chișinău. În seara următoare am luat un volum și am coborît la restaurant. M-am apropiat de el, l-am prins de antebrăț, l-am simțit iar cum se cabrează. “Aseară ne-ați arătat la ce vă pricepeți dumneavoastră. În seara asta aș vrea să vă arăt la ce mă pricep eu. Vă rog să primiți cartea asta, pe care am scris-o. Sînt profesor, dar sînt și scriitor și îmi face plăcere să v-o ofer. Este un dicționar și, chiar dacă nu știți românește, folosind partea redactată în italiană s-ar putea să vă fie cîndva de ajutor”.

Privirea tăioasă i s-a tulburat. Vocea a început să-i tremure. “Vai de mine. Dar eu n-am primit în viața mea o carte de la nimeni!”. I-am zîmbit și i-am spus

că sînt cu atît mai bucuros. Abia m-am întors la masa noastră, că a ajuns și el, cu o altă sticlă, pe care a pus-o în mijloc: “Acesta e cadoul meu!”. Am rămas cu toții uluiți. În timp ce scotea dopul și ne turna în paharele apărute ca prin farmec, ne-a povestit că și el are două fete de 27 de ani; a stat vreo 8 ani în Scoția; a lucrat, în cinci reprize diferite, la restaurante de lux din America; acum coordonează echipele de ospătari și supervizează activitatea din localurile de prima categorie din Sicilia.

De-atunci și pînă la plecare, în fiecare seară, am primit de la el cadou cîte o sticlă de vin. Într-o singură zi a lipsit de la serviciu, fiind liber să se odihnească. Adjunctul lui s-a apropiat de masa noastră și mi-a spus: “Domnul șef mi-a transmis să vă ofer o sticlă de vin. Ce preferați? Alb sau roșu?”.

**Echipa de elevi ai Colegiului Național “G. Barițiu”,
formată din Robert Apa, Bianca Csép, Ovidiu Faur, Elisa Gambarotto,
Maria Rosati (clasa a XI-a C), Diana Galiș, Dragoș Lazaruc (clasa a X-a C),
coordonați de prof. dr. Laszlo Alexandru,
au adaptat la teatru nuvela “Due letti a due”
de Luigi Pirandello și
au câștigat**

**Premio Straordinario per l’Impegno
la Concursul Internațional
“Uno, nessuno e centomila”
organizat de Primăria Orașului Agrigento, Sicilia,
Ministerul Instrucției din Italia, Ministerul de Externe al Italiei
la data de 1 iunie 2017
în Agrigento, Sicilia
cu ocazia aniversării celor
150 de ani de la nașterea marelui scriitor
Luigi Pirandello**



DUE LETTI A DUE

adaptare teatrală a nuvelei lui Luigi Pirandello,
de elevii Robert Apa, Bianca Csép, Ovidiu Faur, Elisa Gambarotto, Maria
Rosati (clasa a XI-a C), Diana Galiş, Dragoş Lazaruc (clasa a X-a C),

coordonati de prof. **dr. Laszlo Alexandru**



PERSONAGGI

Caterina Zorzi: l'amante vedova

Anton-Maria Gatticà-Mei: l'amante vedovo, avvocato

Dottore

Maggiordomo

LUOGHI

Cimitero

La casa dell'avvocato Gatticà-Mei

ATTO I

(Arrivo al cimitero da parte dei due amanti con la carrozza, per primo scende l'avvocato Gatticà-Mei e tende la mano a Caterina Zorzi cercando di aiutarla, che però rischia di cadere avendo le mani occupate con un mazzo di fiori e tenendo la veste)

CATERINA ZORZI: Stupido! Non vedevi? Con le mani impicciate...

GATTICÀ-MEI: Se ti porgevo la mano... *(scusandosi)* non hai visto tu!

CATERINA ZORZI: Zitto. Basta. Per dove?

GATTICÀ-MEI: Ecco, di qua..

(Entrambi, con i mazzi di fiori in mano, proseguono verso le due cappelle gentilizie, identiche, dei propri defunti. Arrivati alle gentilizie Gatticà-Mei rimane pensieroso in silenzio mentre Caterina Zorzi si mette in ginocchio davanti alla lapide del marito defunto ed inizia a recitare una preghiera. Appena finita la preghiera posa il mazzo di fiori sulla lapide ed alzandosi, dopo aver letto l'epigrafe sulla lapide, guarda nervosamente Gatticà-Mei)

GATTICÀ-MEI: *(con un tono perplesso ed intimidito)* Mi pare che... che vada bene... no?

CATERINA ZORZI: Poi, a casa. Non possiamo mica discutere qua, ora.

(La Zorzi scoppia in un pianto impetuoso e cerca di asciugarsi le lacrime con un fazzoletto nero, mentre Gatticà-Mei estrae il suo fazzoletto e togliendosi gli occhiali si asciuga gli occhi)

CATERINA ZORZI: *(gridando arrabbiata)* No! Tu no! *(e continua a piangere)*

GATTICÀ-MEI: *(balbettando)* Per.. perché?

CATERINA ZORZI: Poi; a casa.

GATTICÀ-MEI: Forse... capisco... ma...

CATERINA ZORZI: Ho detto, a casa. Ma, del resto, poiché ci teneva tanto... anche lui, povero Momo, ci teneva, a questo capolavoro qua... faccio notare: due colonnine, due lampade... perché? Una bastava.

GATTICÀ-MEI: *(stupito, aprendo le mani, chiede con un sorriso vano)* Una? Come? Eh!

CATERINA ZORZI: La simmetria, è vero? Ma senza figli, senz' altri parenti: finché uno è in piedi, può venire ad accendere all'altro la candela. Chi la accenderà a me, quella, poi? E, di là, a te?

GATTICÀ-MEI: *(dimostrando poca sicurezza di se stesso)* Già... Però, ecco... Faccio notare anch'io: allora... e non sia mai, veh: allora tutt'e due le lampade, qua e là, resteranno spente e...

CATERINA ZORZI: E con ciò? Una, intanto, quella, resterà sempre lì, nuova, intatta, non accesa mai, inutile. Dunque, se ne poteva fare a meno, e una bastava.

GATTICÀ-MEI: Lo stesso è da me. E *(abbassando la voce e lo sguardo)* dovremmo morire tutt'e due insieme, Caterina...

CATERINA ZORZI: *(con accidit )* Tu verresti ad accendermi qua la candela, o io da te di l ,   vero? Grazie, caro, grazie! Ma questa   la discussione che faremo a casa.

(La Zorzi manda Gattic -Mei a deporre il mazzo di fiori sulla tomba della moglie con un gesto della mano. Fatto ci  rimangono entrambi, per un attimo, in silenzio pensierosi. Iniziano a litigare perch  la Zorzi non vuole pi  tradire il marito anche da morto)

CATERINA ZORZI: *(molto arrabbiata)* Ridicola, ridicola, ridicola. Ma pensa, l , quella tua moglie esemplare che ti aspetta in pace... non mi far dire ci  che non vorrei! So bene io, e tu meglio di me, quel che passasti con lei...

GATTIC -MEI: E che c'entra questo?

CATERINA ZORZI: Lasciami dire! Quando mai ti comprese, povera Margherita! Se ti aflisse sempre! E non venivi forse a sfogarti qua, con Momo e con me?

GATTIC -MEI: S ... ma...

CATERINA ZORZI: Lasciami dire! E perch  t'amai io? io che, a mia volta, non mi sentivo compresa dal povero Momo? Ah, Dio, nulla pi  dell'ingiustizia fa ribellare... Ma tu volesti rimaner fedele fino all'ultimo a Margherita, e dettasti quella bell'epigrafe. T'ammirai allora; s ; ti ammirai tanto pi , quanto pi  stimavo tua moglie indegna della tua fedelt . Poi... s ,   inutile,   inutile parlarne... non seppi dirti di no. Ma non avrei dovuto farlo, io! come non lo facesti tu, finch  visse tua moglie. Avrei dovuto aspettare anch'io che Momo morisse. Cos , io sola sono venuta meno a' miei doveri! Anche tu, s ... ma verso l'amico: sposo, fosti fedele! E questo, vedi, ora che tua moglie e mio marito se ne sono andati, e tu sei restato, solo, qua, di fronte a me, questo mi pesa pi  di tutto. E perci  parlo! Sono una donna onesta, io, come tua moglie; onesta come te, come mio marito! E voglio essere tua moglie, capisci? o niente! Ah, sei fanatico tu della bella concezione?

Ma immagina me, ora, stesa lí accanto a mio marito, «fida compagna»... È buffo! atrocemente buffo! Chi sa, e anche chi non sa niente, vedendo lí quelle due gentilizie, — «Oh», dirà, «ma guardate, ma ammirate qua, che pace tra questi coniugi!» — Sfido, morti! Caricatura, caricatura, caricatura. O moglie, o niente.

(Escono dalla scena mentre continuano a discutere perché il Gatticà-Mei non vuole sposarsi)

ATTO II

Casa dell'avvocato Gatticà-Mei

CATERINA ZORZI: *(Entrando in scena, verso il pubblico)* Da otto mesi continua questa storia, ma da qualche giorno non lo vedo più. Spero sia a casa. *(Bussa alla porta e il maggiordomo apre)*

MAGGIORDOMO: Buongiorno, come posso aiutarla?

CATERINA ZORZI: Buongiorno, Antonio è in casa?

MAGGIORDOMO: *(stupito)* Non l'ha saputo? Il signor Gatticà-Mei è a letto, malato. Stiamo aspettando l'arrivo del dottore, si accomodi.

(La Zorzi entra in casa e si siede accanto a Gatticà-Mei dormiente. Dopo qualche ora arriva il dottore)

DOTTORE: Buongiorno, è lei il signor Gatticà-Mei?

(La Zorzi sveglia Gatticà-Mei agitandolo)

GATTICÀ-MEI: *(mezzo addormentato)* Sì, sono io, buongiorno.

(Il dottore lo visita)

DOTTORE: Mi spiace dirglielo: questo sembra polmonite, ma non dovrebbe essere troppo serio, prenda queste medicine (*fruga nella borsa, prende una scatola e gliela posa sul comodino*) e stia a riposo.

(*La Zorzi e il dottore si allontanano*)

CATERINA ZORZI: (*con un tono preoccupato*) Si riprenderà?

DOTTORE: Non saprei... potrebbe riprendersi ma potrebbe anche non farcela, non vorrei darle delle false speranze, quindi si prepari al peggio...

(*Il dottore esce dispiaciuto e la Zorzi torna da Gatticà-Mei affranta dalla notizia*)

GATTICÀ-MEI: (*cercando di rassicurarla*) Guarirò, vedrai... Mi sento meglio, molto meglio, devo solo riposarmi qualche giorno e tornerò come nuovo. Vedrai, appena mi riprenderò, farò di te la mia sposa, ti farò diventare una donna onesta!

ATTO III

Casa dell'avvocato Gatticà-Mei

GATTICÀ-MEI: (*sul letto di morte*) Amore mio... sono già passati tre mesi e io continuo a star male... non penso mi rimanga molto da vivere, ma prima che accada qualcosa, voglio sapere, dove mi farai seppellire...

CATERINA ZORZI: (*interrompendolo*) Ma che vai pensando adesso!

GATTICÀ-MEI: (*brontolando*) Bisogna invece pensarci a tempo, io voglio saperlo, ecco! Voglio saperlo!

CATERINA ZORZI: (*gridando*) Ma sei pazzo? Tu guarirai, guarirai... Attendi a guarire!

GATTICÀ-MEI: *(alzandosi dal letto)* Io non arrivo a finire il mese! Come farai? Come farai?

CATERINA ZORZI: Ma si vedrà poi, Antonio, per carità! Per carità! *(inizia a piangere ed esce)*

GATTICÀ-MEI: *(verso il pubblico, parlando tra se e se ormai affranto)* Poi... sì... lo vedrà lei, poi... tante spese... tante cure... tutto per aria... tutto scombinateo... Perché poi? Poteva ogni cosa restar disposta come era... tanto bene... *(esce dalla scena)*

CATERINA ZORZI: *(entrando in scena da sola con un sorriso da pazza, verso il pubblico)* Non riesco a credere che sia già morto... Dovevamo sposarci, doveva fare di me una donna onesta... ed invece? Sono rimasta già sola... debiti... spese... Ma... il problema più importante è un altro: dove posso seppellirlo? Accanto a sua moglie? No, non si può, adesso lui è mio, mi sono presa cura di lui e gli sono rimasta accanto... non posso metterlo lì... Lo metterò accanto a mio marito, perché sono entrambi miei, mi appartengono. *(guardando attentamente il pubblico)* Come dite? Dove verrò seppellita io? Accanto a sua moglie ovviamente! *(esce)*

(Si chiude il sipario)



ELEVI BARIȚIȘTI PREMIAȚI LA CONCURSUL INTERNAȚIONAL “UNO, NESSUNO E CENTOMILA”, SICILIA, ITALIA

Primăria Orașului Agrigento, Sicilia, Ministerul Instrucției din Italia, Ministerul de Externe al Italiei, Accademia di Belle Arti “Michelangelo” din Agrigento, Distretto Turistico “Valle dei Templi”, “La Strada degli Scrittori”, Fundația “Luigi Pirandello” și “Kaos Festival” au avut ideea de-a organiza în 2017 un concurs de literatură pentru elevi, cu ocazia împlinirii a 150 de ani de la



nașterea celebrului scriitor italian. Tinerii aveau de adaptat pentru scenă, la alegere, una dintre nuvelele scrise de Pirandello și, după un program de repetiții conduse de specialiștii locali, aveau posibilitatea de a-și interpreta propria creație, pe scena minunatului teatru din Agrigento.

La prima ediție a acestei întâlniri internaționale au participat peste 130 de elevi, profesori și oficialități, de la câteva zeci de școli din Italia precum și din străinătate: Franța, Spania, Turcia, Liban, România.

Echipa Colegiului Național “G. Barițiu” din Cluj, formată din șapte elevi de clasele a X-a și a XI-a, coordonați de prof. dr. Laszlo Alexandru, a câștigat **Premio Straordinario per l’Impegno** cu adaptarea *Due letti a due* și a avut ocazia de-a participa la numeroasele activități culturale, organizate la fața locului în mai-iunie anul trecut.



Având în vedere succesul inițiativei, care a întrecut toate așteptările organizatorilor, în acest an concursul s-a repetat. Acum au participat în competiție tineri din 62 de școli italiene și străine, din ciclul gimnazial și liceal. Elevul **Robert Apa**, din clasa a XII-a C, cu același coordonator științific, a reprezentat din nou Colegiul Național “G. Barițiu” din Cluj și a câștigat **Premio Speciale “Città di Agrigento”** pentru adaptarea cu titlul *Tradimenti*. Motivația juriului explică foarte limpede intențiile tînărului premiant: “*un interessante focus sulla superficialità sentimentale. Una trattazione molto matura del tema, che pone una domanda: quanto si rinuncia ai sentimenti in nome dei propri istinti e, soprattutto, nell’ottica del possesso? L’interrogativo resta aperto e induce alla riflessione*”. Așteptăm cu nerăbdare festivitățile de premiere din 16-18 mai 2018, care se anunță la fel de ample și interesante ca anul trecut, cu oameni la fel de diferiți, din

toate părțile continentului, care se vor implica într-un substanțial program de învățare și recreere.



ÎNAPOI LA CARAGIALE!

LUCIANA ANDRONIC

Profesoară de limba și literatura română

Despre lumea de azi și cea pe care o imortalizase Caragiale putem vorbi ca despre un joc al vaselor comunicante. Cu cât nenea Iancu este *mai vechi, domnilor*, cu atât nimic absolut nou nu se întâmplă, sau nu se întâmplă să ne surprindă. Intervenim ca și cum am face un fel de revizie periodică a stării națiunii: pentru anomaliile ei severe, pentru imuabilul ei simț al *scandalului* în succesorat direct cu *petrecerea*.

Insul caragialian este asociativ. Singurătatea pentru el este o formă de nevroză, de care se ferește instinctual. S-a vorbit despre caragialiana „Lume-lume” - o strânsură de năvală, o lume pe dos, „un haos plin de larmă, agitație și incoerență din care lipsește orice reper de conduită”. În această lume, Caragiale vede mecanismul de stridență și explorează comicul trist al lipsei de comunicare. Este un mecanism de apărare al erorii. O bună promovare a sincopei comunicative peste timp. Numai că asistăm la sincopa sincopei, dacă avem în vedere că tinerii nu înțeleg ce e de râs la câte o schiță/ piesă de teatru caragialian.

Și oare ce este facebook-ul, multiplele rețele de socializare la care se afiliază clase socio-profesionale întregi? Tot un mod de a fi caragialieni. Cu diferența că este mai ...virtual. Și ei se lasă purtați de starea de pe avatar, de prietenii și recomandările de a fi în evenimente, de aderanți - toți într-o osmotică apreciere prin *like-uri*, *ador-uri* (un barbarism conjunctural), emoticoane și fowardare.

” Starea comică e dată de faptul că toți comandă și nimeni nu ascultă!” - observase cu realism Vasile Fanache, în cartea *Caragiale* (p12-13)

Comicul-sursă este extrem de ofertant astăzi și pare emergent. Lumea fără leac îmi pare actualitatea socio-politică. Insul contemporan, aflat la două secole

de lornionul aceluia eu dramatic, nu poate ieși din tiparul celui de-atunci. De aici pleacă patologicul răs-plâns, un hibrid ce deplasează accentul de la comic la tragic.

Suntem în *lumea-nelume* mai ales în educație. Aici nu încap nicio comedie. Copilul comandă și părinții ,de regulă, execută. Ce este și mai grav, vine dinspre părinții lui Goe de secol XXI: veșnic știutori la meseria de dascăl, dar deficitari la cea de părinte. Efectul educativ nu întârzie să răsară ca o neghină periculoasă în lanul tinereții: analfabetismul funcțional. Numai școala e de vină că odraslele își cultivă neatenția, cu androizii. Numai școala e vinovată de temele de casă făcute cu participarea Siteurilor gen *Branly*, unde nerozia are rang de *fundă* ori *coroană*. Numai profesorii se fac vinovați de „distrugerea copilăriei” prin viziunea retrogradă de a da ...teme.

Dacă despre insul caragialian scria Fanache cum: „refuză inițierea, instrucția, cu sentimentul că știe tot înainte de a învăța ceva.”(Ibidem, p15). despre educabilul – problemă tot așa putem scrie. Despre părintele- emigrant, sau absent educativ, la fel.

Închei, parafrazând versurile lui Grigore Vieru, dedicate lui Eminescu:

De avem, sau nu dreptate/ Nenea Iancu să ne judece!

Bibliografie : *Vasile Fanache, Caragiale*, Ed. a 3-a, revizuită, Cluj-Napoca, Dacia, 2002.

Grigore Vieru, www.interferente.ro › Cultura › Poezii

EXPOZIȚIA DE CARTE ÎN TRADIȚIA BIBLIOTECII COLEGIULUI NAȚIONAL „GEORGE BARIȚIU”

FLORENTINA OLTEAN
Bibliotecar

Din multitudinea activităților organizate de-a lungul anilor de către biblioteca școlii, expoziția de carte este una dintre activitățile care se regăsește frecvent în calendarul fiecărui an școlar.

Bibliotecarul școlii, în colaborare cu cadrele didactice și cu diferite librării sau biblioteci, organizează o serie de expoziții de carte cu caracter permanent sau temporar.

“Cărțile barițiștilor”, este o expoziție cu caracter permanent, care are loc cu ocazia Zilelor școlii, în data de 19 octombrie și este organizată atât pe holul școlii, cât și în biblioteca. Astfel, sunt expuse publicații ale cadrelor didactice, elevi sau foști elevi barițiști.

„Holocaustul”, este o expoziție tradițională cu caracter temporar, anuală, care se desfășoară în luna octombrie, însoțită de diferite alte activități, organizată în parteneriat cu Uniunea Armenilor din România, filiala Cluj, și Comunitatea Evreilor din Cluj.

“Ziua națională a României”, este de asemenea marcată printr-o expoziție de carte istorică în fiecare an, pe parcursul unei săptămâni.

„Eminesciana” este o altă expoziție temporară, organizată anual în 15 ianuarie, de fapt, în preajma datei de 15 ianuarie, expoziție însoțită de diverse mese rotunde legate de viața și activitatea marelui poet național, Mihai Eminescu. Această activitate marchează de fapt și Ziua Culturii Naționale.

„Ziua internațională a cărții”, reprezintă un alt prilej pentru expozițiile organizate anual, în luna aprilie.

De asemenea, raftul dedicat noutăților editoriale este o expoziție permanentă, școala având posibilitatea de reînnoire constantă a fondului de carte, atât prin achiziții de la buget, cât și prin donații.



Imagini din bibliotecă

CONCURSUL NAȚIONAL EUROSCOLA

*Elevul **SERGIU COZMA**, clasa a XII-a*

Concursul Național **Euroscola** este organizat de Biroul de Informare al Parlamentului European în România (BIPE), în parteneriat cu Ministerul Educației Naționale (MEN).

La începutul anului 2017, reprezentanții Parlamentului European și ai Consiliului Uniunii Europene au ajuns la un acord provizoriu cu privire la decizia de proclamare a anului 2018 drept „Anul european al patrimoniului cultural”.

Patrimoniul cultural include vestigii ale trecutului care îmbracă forme și aspecte variate. Printre acestea se numără monumente, situri, tradiții, cunoștințe și forme de expresie ale creativității umane transmise de la o generație la alta, precum și colecții păstrate și gestionate în muzee, biblioteci și arhive.

Noi, echipa Colegiului Național “George Barițiu”, am hotărât să valorificăm în acest proiect “Zidurile Cetății Medievale a Clujului”. Fiecare elev a încercat din răspuțeri să promoveze orașul în comunitate, astfel, să reușim să stărnim curiozitatea comunității globale asupra Clujului.

În cadrul proiectului am organizat campanii de informare în Cluj-Napoca despre obiectivul de patrimoniu, în speranța că locuitorii Clujului vor înțelege importanța specificului culturii României în Uniunea Europeană.

După ce proiectul a fost finalizat am așteptat cu sufletul la gură rezultatele jurizării. Pe data de 13 noiembrie 2017 am aflat că echipa noastră a obținut locul III, din cele o sută și ceva de școli participante. Am avut o bucurie în suflet, deoarece câștigul acestei competiții a adus cu el ocazia de a fi pentru o zi în “pielea” europarlamentarilor de la Strasbourg.

Ziua Euroscola la care am participat s-a desfășurat în data de 12 aprilie 2018, la Parlamentul European de la Strasbourg. Până să ajungem la Strasbourg am avut ocazia să vizităm câteva capitale ale Europei.

Am pornit în amonteale Dunării, oprind mai întâi în Budapesta și apoi în Viena. Am rămas plăcut surprinși de cultura și frumusețea acestor două mari orașe. Ne-am continuat drumul înspre Salzburg, apoi înspre Munchen, la finalul drumului ajungând în Strasbourg. Orașul are o arhitectură minunată, iar oamenii par foarte primitivi. Îmi aduc aminte noaptea dinaintea zilei Euroscola, singura noapte în care toți am mers la culcare foarte rapid, din cauza emoțiilor care îmi făceau simțită prezența din ce în ce mai tare.

Am adormit simpli elevi și ne-am trezit „europarlamentari”. La micul-dejun toți eram îmbrăcați la costum, purtând în piept o insignă cu drapelul României și însemnele colegiului nostru și la gât un papion în culorile albastru și galben. Pe autocar până la parlament, toată lumea își punea întrebări despre cum o să fie ziua respectivă.

Ajunși acolo, am fost întâmpinați cu ospitalitate de către responsabili cu grupurile de elevi. Am mers să luăm o mica gustare și am avut ocazia de a ne împrieteni cu alți copii din Uniunea Europeană. Noi am stat la masă cu elevii veniți din Bulgaria, cu ei ne-am înțeles cel mai bine acolo. Ne-am împărțit în echipe de câte patru elevi din fiecare țară pentru a discuta despre anumite probleme din Uniunea Europeană.

După terminarea pauzei de gustare, am mers în camera de ședințe, unde am avut onoarea de a discuta cu vicepreședinta Parlamentului European, Heidi Hautala. Fiecare dintre noi a avut ocazia de a-i adresa o întrebare în legătură cu probleme actuale din UE.

La finalul sesiunii de discuții, am mers în pauza de prânz, unde am jucat jocul Eurogame. Jocul consta în alegerea a încă trei elevi din țări diferite și încercarea de a răspunde la câteva întrebări de cultură generală din UE. La acest concurs au ajuns în finală doi elevi din echipa României, Andrei Jeler și Davian Martinovici, care alături de Mihaela Ilisu a prezentat în fața celor peste 600 de elevi, Clujul și Colegiul Barițiu.

După masa de prânz am mers în grupe să discutăm despre problemele Europei. Fiecare dintre noi a propus câteva idei pentru soluționarea acestora. În fiecare grupă au existat mici neînțelegeri din cauza viziunii diferite a fiecăruia, dar în final am avut plăcerea de a vedea că ideile noastre, ale românilor, au fost primite cu caldură, și multe dintre ele chiar a fost scrise în raportul final al fiecărei grupe. Aceste rapoarte au fost prezentate în fața adunării, și fiecare am avut ocazia de a vota aceste propuneri, exact ca și europarlamentarii.

La finalul zilei, am fost plini de bucurie că am reușit să reprezentăm cu succes România în Parlamentul European și că am reușit să schimbăm puțin imaginea pe care frații europeni o au despre noi.

În drumul spre hotel, am avut ocazia de a vizita Consulatul României de la Strasbourg. Am fost întâmpinați cu mare bucurie și am fost bucuroși să auzim din nou, după 5 zile, limba română vorbită într-o instituție a statului. Cea mai mare surpriză a fost în momentul când am aflat că domnul consul este absolvent al colegiului Barițiu (e un lucru cu care să te mândrești oriunde ai merge). Acesta ne-a oferit sfaturi pentru viitor și ne-a povestit câteva întâmplări din viața lui de licean.

În drumul spre România am făcut o vizită și în Praga unde am avut ocazia de a vizita numeroase edificii cu o arhitectură care îți taie respirația.

Dacă ar fi să reflectez asupra a ceea ce am făcut în timpul realizării proiectului, dar și după ce am câștigat pot spune că am învățat numeroase lucruri care cu siguranță o să îmi fie folositoare după ce îmi voi începe viața de student. Pot spune că este o experiență unică, care mi-a oferit ocazia de a lega noi prietenii, și mă bucur că am avut prilejul de a participa la un proiect atât de important în cei patru ani de liceu.



Imagine cu delegația Colegiului Național „George Barițiu”



EUROSCOLA DU 12 AVRIL 2018
PARLEMENT EUROPÉEN À STRASBOURG

Imagine cu profesorii coordonatori implicați în proiect

ȘTIINȚA... ALTFEL

MATEMATICA O CALE DE COMBATERE A NONVIOLENȚEI

**LUI ALEXANDER
PENTRU ETERNITATE, EMMA**

Eleva **LUJERDEAN SONIA**, clasa a XI-a B
Profesor coordonator **COȚA ELENA**

Eternitatea nu poate fi exprimată cu ajutorul cifrelor, așa cum matematica procedează, însă se știe că este vorba de un interval infinit de cifre care pot reprezenta zile, luni sau ani. În societatea contemporană, timpul înseamnă totul, căci ne ghidăm după douăsprezece ore ale unui cadran.

Înțelepții, oamenii de știință, matematicienii văd mai mult decât o duzină de cifre atunci când vine vorba de timp. Ei văd perfecțiune, un cerc ce reprezintă infinitul, la fel ca matematica: o infinitate de cifre, numere, probleme, rezolvări, noi metode și teorii. La fel ca în viața reală, matematicienii caută perfecțiunea, prin procedee care să pună bazele unei descoperiri. La fel s-a întâmplat și în pelicula care se mândrește cu o nominalizare Oscar, *Mașina timpului* (*The Time Machine*), apărută în anul 2002, în regia lui Simon Wells:

Profesor la Universitatea Columbia din New York, Alexander Hartdegen reușește să creeze o mașină a timpului care îl poartă în trecut și în viitor. El este determinat să construiască această mașinărie după ce un hoț îi ucide logodnica. Emma, femeia pe care o iubea, i-a dăruit un ceas cu mesajul: “Lui Alexander. Pentru eternitate, Emma”, ceas pe care tânărul îl va duce și în viitor. Încercând să forțeze destinul, el se întoarce în seara de iarnă a anului 1899 în care Emma a fost împușcată, însă, deși Alexander a încercat să schimbe soarta tinerei iubite,

sfârșitul i-a fost inevitabil, murind lovită de o mașină. După ce Emma a murit prima dată, Alexander a rămas câteva luni captivat de munca în biroul lui, nefiind deranjat. Atunci el a creat, cu ajutorul matematicii și fizicii, mașina care, spera el, îi va aduce fericirea înapoi. Matematica intervine și în dragoste, Alexander luptând cu singura lui armă în fața morții iubitei: matematica. Dovedește că iubirea l-a făcut să se întoarcă în timp, însă nu l-a făcut capabil să schimbe trecutul, la fel ca în matematică: nu putem schimba un rezultat obținut în urma efectuării corecte a calculelor, chiar dacă el este negativ. Reușind să se întoarcă, dar fiindu-i imposibil să schimbe calculele pe care viața le-a avut cu Emma, el decide să se îndrepte spre viitor cu mașina timpului.

Ajuns în anul 2030, vrea să exploreze mai departe, dovedindu-și capacitățile de savant care nu se sperie de noutate și dorește să evolueze. Viitorul îi arată anul 802701, însă el nu își pierde capacitățile de matematician, intergrându-se în noua lume.

Alexander a demonstrat că a fost un geniu al matematicii, reușind să creeze o mașină a timpului în anul 1899, în contextul în care în acea perioadă *timpul* reprezenta pentru oameni o simplă noțiune. El a dovedit că eternitatea reprezintă iubire, iar iubirea reprezintă timp, totul reducându-se astfel la niște calcule matematice.

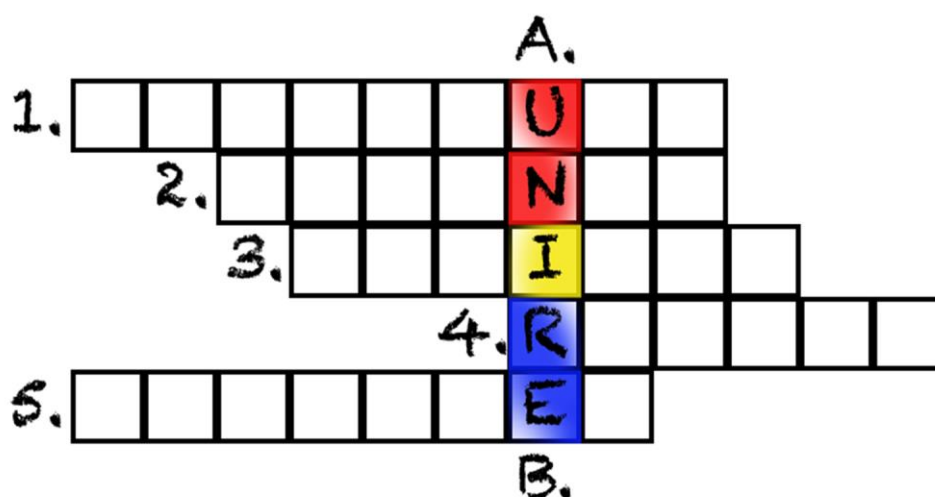


Rebusuri Matematice

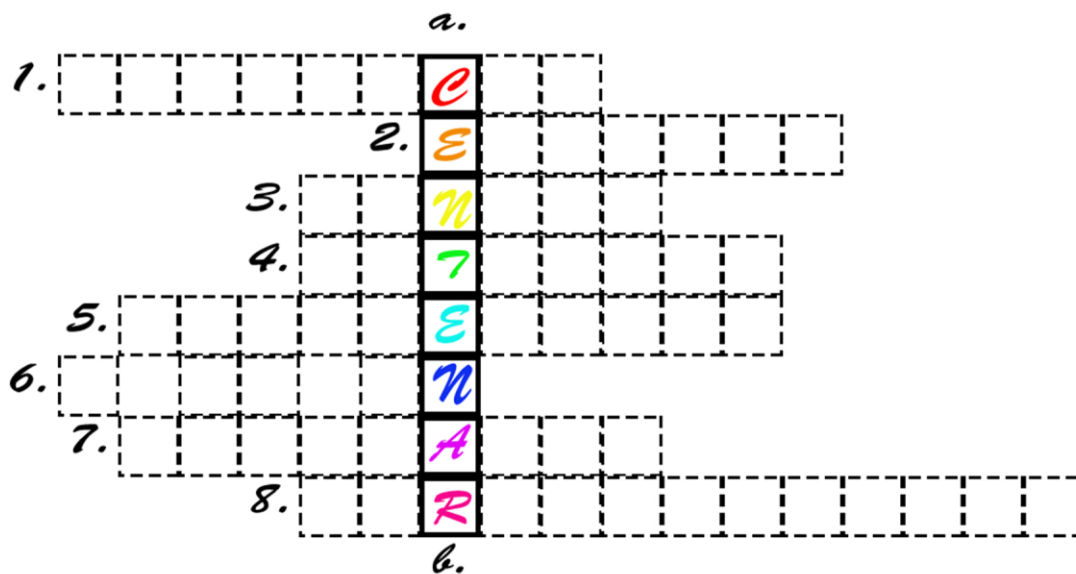
Profesor coordonator: Coța Elena

Rebusurile matematice reprezintă o combinație plăcută și utilă între știință și joc.

Prin astfel de jocuri descoperim noțiuni matematice îmbunătățind gândirea și logica.



1. Cea mai lungă latură a unui triunghi dreptunghic.
2. Raportul dintre cateta alăturată și ipotenuză.
3. Segmentul determinat de un varf al triunghiului și mijlocul laturii opuse acestuia.
4. Raportul a două numere întregi nenule.
5. Relația care asociază fiecărui element dintr-o mulțime un singur element dintr-o altă mulțime.



1. Matematician italian cunoscut pentru utilizarea sirurilor de numere care ulterior i-a purtat numele.
2. Matematician din Grecia Antică, considerat a fi fondatorul geometriei.
3. "N"* reprezintă mulțimea numerelor naturale.
4. Teorema lui..., una dintre cele mai cunoscute teoreme din geometria euclidiană.
5. Ecuația în care necunoscuta x figurează la exponent.
6. ... unui număr este exponentul la care un alt număr fix, trebuie să fie ridicat pentru a produce acel număr.
7. Figura geometrică cu patru laturi.
8. Patrulaterul cu două laturi paralele și congruente.

Exersați și voi prin astfel de jocuri:

Rebusuri realizate de:

1. Baica Anda
2. Stolnean Carla
3. Lefter Giulia
4. Pop Patricia Ana

SAREA

BOGĂȚIA JUDEȚULUI CLUJ

Eleva **POPA STOICAN ALEXANDRA**, clasa a X-a B
Profesor coordonator ILIȘIU MONICA



Sarea „cea slăvită la ospete de barbari” – după cum spunea poetul Nichita Stănescu în poezia „Evocare”- a însoțit oamenii pe parcursul întregii istorii și a influențat dezvoltarea demografică și economică, fiind și astăzi “o prezență” de nelipsit de pe mesele noastre.

Istoria extragerii sării s-a contopit cu istoria civilizației umane încă din preistorie. Dovezile arheologice arată că oamenii au prețuit această resursă naturală, care era folosită atât la consum, cât și ca monedă de schimb.

Romania are cele mai mari rezerve de sare din centrul și estul Europei, cantități suficiente care ar putea asigura consumul întregii omeniri pentru mai bine de o sută de ani. România are peste 200 de zăcămintele de sare, care sunt în patrimoniul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale (ANRM). Veacuri și milenii la rând, strămoșii noștri au folosit-o pentru toate nevoile lor gospodărești.

Iar surplusul l-au vândut, pe bani buni, prin toate colțurile Europei. Apoi, în ultimul secol, în jurul sării de bucătărie s-a construit o veritabilă industrie, în care sarea era prelucrată conform unor tehnologii complexe. "Salrom" este singurul producător de sare din România, având perimetre concesionate cu rezerve de circa 400 de milioane de tone de sare. Societatea are șapte sucursale: Exploatarea Minieră Râmnicu Vâlcea, salinele Slănic, Ocna Dej, Ocna Mureș, Târgu Ocna, Praid și Cacica.

Societatea Națională a Sării (Salrom) a realizat în 2016 o producție de 2,18 milioane de tone, în creștere cu 6% față de anul precedent, pe fondul majorării cererii, din care circa 620.000 de tone au fost exportate în Ungaria, Slovacia, Bulgaria, Serbia și Republica Moldova.

Cel mai mare client extern al Salrom este Ungaria, care a importat din România 448.600 tone de sare anul trecut, în timp ce Slovacia a cumpărat 146.700 tone, Bulgaria - 13.300 tone, iar Serbia - 9.800 tone. Pe lângă piețele tradiționale, Salrom și-a propus să extindă exporturile în Austria, Croația, Franța și Polonia. Numărul de turiști care au vizitat salinele Salrom a depășit, anul trecut, pentru prima dată 1,5 milioane de vizitatori.

Clujul este unul dintre cele mai bogate județe din Transilvania în ceea ce privește zăcămintele de sare pe care le deține în subsol. Aici se găsesc câteva mine care dețin bogate zăcămintele de sare precum și câteva lacuri sărate ale căror ape au proprietăți curative.

Drumul Sării

1. Salina Turda

Salina Turda reprezintă un adevărat muzeu natural al sării. Dovezi ale exploatării de sare din Salina Durgău-Turda există încă din perioada pre-romană, aproximativ din anii 50 – 100 î. Hr. O activitate mai intensă a mineritului s-a înregistrat însă după stabilirea romanilor în zona actualului oraș Turda. De-a lungul anilor, atât în timpul stăpânirii maghiare, cât și în timpul stăpânirii austriece, în zonă au fost deschise mai multe ocne subterane (galerii sau săli).

Exploatarea sării din Salina Turda a încetat definitiv în anul 1932 din cauza aparaturii tehnice învechite și a randamentului scăzut al ocnașilor.

Anii trecuți, în urma accesării de fonduri europene, aceasta a fost transformată într-un spațiu de relaxare și de tratament, în prezent devenind cea mai vizitată mină sărată din țară, aici ajungând sute de mii de turiști anual, dar și singura mină din România care poate fi vizitată virtual, prin intermediul Google



Street View. Pe lângă sălile transformate în obiective turistice, aflate la peste 120 de metri adâncime, aici a fost înființat și un complex balnear și un bazin interior de înot unde oamenii vin pentru a-și reface tonusul și energia, dar și pentru a-și menține sănătatea.

Sarea de aici poate asigura producția pentru tot globul timp de 100 de ani, dar producerea sării din mine nu mai este rentabilă. Anul trecut Salina Turda a depășit castelul Bran ca număr de turiști.

Veniturile s-au ridicat la 15 milioane de lei anul trecut, iar profitul, la aproape 5 milioane, dintr-un trafic de 617.000 de vizitatori. Au fost și 8.200 de persoane într-o zi. Tocmai de aceea există planuri de extindere, prin darea în funcțiune a minei Iosif, numită și Sala Ecourilor, care va dubla capacitatea de vizitare, în același timp modernizându-se și vechea intrare în salină.

2. ***Băile Sărate Turda***

Lacurile sărate Turda sunt situate pe un masiv de sare. În prezent, există mai multe lacuri sărate dintre care cele mai importante sunt lacul (ștrandul) Roman și lacul Durgău (format din două lacuri cu apă sărată: Lacul



Rotund și Lacul Ocnei), datorită cărora în jurul anului 1840, au fost înființate Băile Sărate Turda.

3. *Băile Cojocna*



Băile se află în comuna Cojocna, la 25 km de municipiul Cluj-Napoca. Exploatarea salină de la Cojocna datează din perioada romană. Încă de atunci și inclusiv în Evul Mediu, această zonă era considerată un important

centru minier de extragere a zăcămintelor de sare. Aici există un masiv de sare, ce se prelungește pe o suprafață de aproximativ 1,5 kilometri și a cărei minereuri se află foarte aproape de suprafață.

Primele atestări documentare ale existenței unor ocne de sare în Cojocna datează din secolul al XII-lea. În total, în această zonă se spune că au existat opt mine de sare. Mai târziu, în jurul anului 1780, două dintre ele – Ocna Mare și Ocna Mică – s-au prăbușit, iar galeriile lor au fost inundate cu apă, transformându-se în lacurile cu apă sărată cunoscute în prezent.

Datorită salinității ridicate, apa din aceste lacuri a căpătat proprietăți terapeutice, motiv pentru care în jurul lor s-a dezvoltat un centru de tratament. Stațiunea balneo-climaterică Cojocna, formată în jurul lacurilor sărate Toroc și Lacul Mare, este căutată de clujeni atât pentru agrement, cât și pentru tratament.

4. *Sic*

La 15 km de municipiul Gherla se găsește o localitate cu un specific aparte -

Sic. Dezvoltată în zona unde în perioada Imperiului Roman și a Evului Mediu se

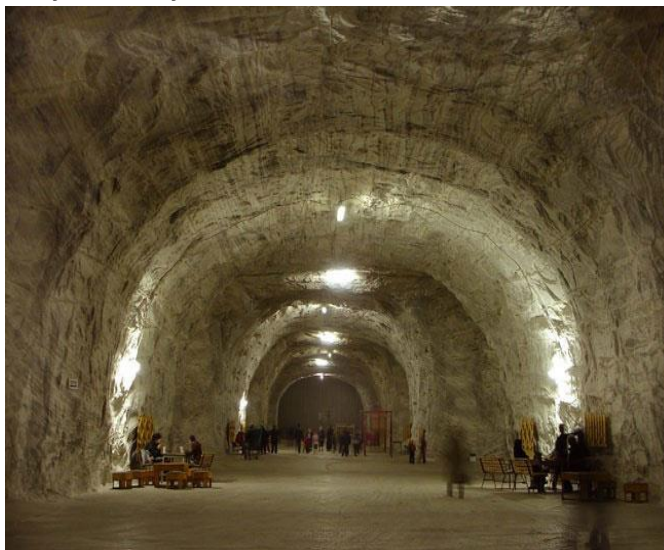


exploata sarea, acest sat păstrează încă ritmul vieții tradiționale a comunității maghiare, care este majoritară aici.

5. **Salina Ocna Dej**

Salina Ocna Dej este situată în N-V Depresiunii Transilvaniei, la aproximativ 3 km sud de orașul Dej și la 60 km distanță de municipiul Cluj-Napoca, la confluența Someșului Mare și Someșului Mic.

Deoarece această salină este exploatată din antichitate și până în prezent, accesul turiștilor nu este permis. Aceasta a fost modernizată pentru prima dată în anul 1882, an în care este inaugurată calea ferată Cluj-Apahida-Dej, aceasta fiind prelungită până la Ocna Dej. Un alt moment de mare însemnătate



pentru mină a fost în anul 1910 care a marcat introducerea electrificării în Mina Ferdinand, ceea ce a dus la dezvoltarea exploatării.

70% din sarea de la Ocna Dej merge la export

În prezent, la Salina Ocna Dej e activă exploatarea Mina Transilvania, deschisă din anul 1979, iar sarea extrasă de aici, folosită nu doar în industria alimentară, ci și în cea chimică, ajunge pe mesele și în fabricile vecinilor noștri – Ungaria, Slovacia sau Serbia – în proporție de peste 70%.

„Munții” de sare sunt însă, la fel ca majoritatea resurselor naturale, epuizabili, așa că mâncarea românilor, dar și a vecinilor noștri va mai fi condimentată cu sare de la Dej maxim 25 de ani de acum încolo, în ritmul de exploatare actual, de aproximativ 600.000 de tone anual, zăcămintele fiind estimate a se epuiza înainte de anul 2040

Ca obiectiv turistic, în mina Transilvania (aflată încă în exploatare) se poate vizita biserica de cult ortodox, cu hramul Sfânta Muceniță Varvara,

protectoarea minerilor, aflată la o adâncime de aproximativ 80 m. Biserica a fost sfințită în anul 2000 și are o capacitate de aproximativ 300 locuri. Catapeteasma a fost sculptată în lemn de tei în stil bizantin, iar ornamentarea bisericii s-a realizat prin sculptarea în pereții de sare a elementelor brâncușiene – brâul și coloana infinitului.

Aceste elemente artistice împodobesc toate icoanele bisericii, precum și cele 4 vitralii, care sunt laminate, dând impresia că te afli la suprafață.



6. ***Parcul Balnear Toroc din Dej***

În urmă cu câțiva ani, la Dej s-a deschis Parcul Balnear Toroc. Acesta a fost construit din fonduri europene și se întinde pe o suprafață de 40.000 de mp. Parcul balnear include bazine cu apă sărată, bazine cu nămol și bazine cu apă dulce, atât interioare, cât și exterioare.

Unul dintre cele mai sarate izvoare din Europa se afla la aproximativ 20 de kilometri de Cluj-Napoca.

Satenii din localitatea Micesti, județul Cluj, nu au mai cumparat nici un gram de sare de cateva zeci de ani si aceasta pentru ca, in apropierea satului, a fost descoperit unul dintre cele mai sarate izvoare din Europa.

In zilele de vara, cand evaporatia este foarte puternica, in jurul izvorului se formeaza o crusta alba, asemanatoare cu zapada. Este vorba de cristalele albe de clorura de sodiu care se precipita din apa suprasaturata.

Bibliografie:

Societatea Nationala a Sarii S.A <http://www.salrom.ro>

Centrul Național de Informare și Promovare Turistică Dej, județul Cluj

Centrul National De Informare si Promovare Turistica Cluj

Monitorul de Cluj

Agencia Națională pentru Protecția Mediului Cluj – Direcția Dezvoltare Durabilă.

EXPERIENȚE LITERARE ȘI ARTISTICE

STELE VERZI

ADA POJAR

Profesor pentru învățământul primar

Era o zi de vară senină, dătătoare de viață, plină de lumină și de culoare. Ajuns acasă de la școală, Andrei deschise fereastra larg, iar gândurile începură să îi zboare la concursul de desenat anunțat de doamna învățătoare. Nerăbdător, începu să deseneze... În cutia cu culori, creioanele jucăușe se întreceau unele pe altele, ca la o paradă:

- Trebuie să folosească toate culorile din cutie, trebuie respectate toate cerințele, altfel desenul nu va putea participa la concurs! anunță Violeta.

- Chiar trebuie să deseneze cu toate culorile sau așa e de preferat în lumea artiștilor? întrebă Gălbioara.

- Pe mine, Roșioara, să mă evidențieze cel mai mult! Vreau să-mi deseneze și cercei și cu sclipici pe deasupra, nu ca data trecută când în loc de sclipici, am avut lipici.

Verzișoara, strigă de spaimă :

- Vai de noi, dacă nu desenează cu toate culorile chiar și cu Alb-Creionel, va fi groaznic, ne vom face de rușine, vom pieri !

Albăstrița, încercă să le împace :

- E de preferat să folosească toate culorile, chiar și pe Alb-Creionel, că să-l cunoaștem și noi mai bine.

Roza încercă să facă mai multă ordine:

- Eu zic așa: verde pentru iarbă și frunze, roșu pentru flori, galben pentru soare, albastru pentru cer . . . fiecare element din desen cu culoarea lui.

Gălbioara, înțepată, spuse :

- Galben pentru soare, galben pentru flori, galben pentru fluturi, în câte locuri să mă așez? Mă dezechilibrez!!

- Important e să fie folosite toate culorile ca să câștigăm concursul, spuse Albăstrița.

Astfel, creioanele se tot sfătuiră, se tot scuturară, timp în care Andrei tot desena. La un moment dat, Andrei l-a luat pe Alb-Creionel în mână, încercând din răputeri să traseze cu el niște linii. A tot încercat, dar Alb-Creionel era invizibil pe foaia albă...În clipa aceea, de supărare, Andrei începu să strige din toate puterile și să plângă:

- Dacă vreau să desenez

Cu Alb-Creionel pe hârtie,

Nimic nu pot realiza

E groaznic !

De ce mi se întâmplă doar mie ?

Mă înfurii rău, mă enervezi,

Alb-Creionel, vrei să vezi stele verzi ?

Strigând și plângând întruna, simțindu-se neputincios, Andrei a așteptat ca Moș Ene să vină pe la gene...

Pe cerul întunecat, câteva stelute își făcuseră deja apariția. Luna, regina nopții, domnea senină și frumoasă. La marginea orașului, o fereastră a rămas deschisă, oare cine să o fi uitat așa?

E camera lui Andrei, a adormit. . . noaptea aceasta era să fie una magică, când toate gândurile și visele se împlinesc.

Când ești singur și ți-e teamă

Că nimic nu ai realizat,

De un sfat tu să ții seamă :

Moda s-a schimbat !

Orice gând rău

Trebuie reinventat !

Dimineața devreme, Andrei se trezi mai hotărât ca niciodată să termine desenul pentru concurs. Dar nici de această dată, pe Alb-Creionel nu a reușit să-l pună în valoare deloc. Andrei se înfurie și mai rău și repetă întruna :

-Dacă vreau să desenez

Cu Alb -Creionel pe hârtie,

Nimic nu pot realiza

E groaznic !

De ce mi se întâmplă doar mie ?

Mă înfurii rău, mă enervezi,

Alb-Creionel, vrei să vezi stele verzi ?

Andrei era atât nervos, încât era hotărât să îl arunce pe Alb-Creionel și să scape de el pentru totdeauna.

La marginea orașului pentru o clipă se făcu liniște, timpul stătu în loc... deodată, se auzi un glas :

- Da ! Vreau să văd stele verzi,

Chiar dacă nu-ți vine să crezi!

Dar știi că moda s-a schimbat,

Doar când gândurile negre au plecat!

Andrei deschise ochii mari de uimire, când îl auzi pe Alb-Creionel vorbind așa, ca un om mare. Toate creioanele au rămas fără grai, iar Verzișoara era să leșine.

- Pentru Alb-Creionel renunț și la cercei, se poate și fără sclipici, doar să se vadă și el pe aici! spuse Roșioara.

Roza nu se lăsă mai prejos: - Voi încerca și nu mă voi pierde/ Să stau lângă culoarea verde, / Deși lângă albastru m-am obișnuit,/ Oare cu ce am greșit ?!

Albăstrița dădu verdictul : - Deci gândurile negre au plecat, Alb-Creionel de noi ești așteptat!

Andrei rămase tăcut și se uita cu ochii mari, când la desen, când la Alb-Creionel. Încet, încet, toate gândurile negre s-au adunat pe desenul din fața lui, care s-a înnegrit. Acum ce mai era de făcut?

-Vai de noi! Suntem pierdute! Adio! Strigă Verzișoara, cu un ultim glas.

Adunându-și toate puterile, și gândindu-se că moda s-a schimbat, Andrei l-a luat pe Alb-Creionel și a albit toate gândurile întunecate din desen.

Când ești singur și ți-e teamă

Că nimic nu ai realizat,

De un sfat tu să ții seamă :

Orice gând rău

Trebuie reinventat !

Fereastra lui Andrei a rămas deschisă, vântul se liniștise, poate că se dusesse la culcare. În urma lui, regina nopții domnea peste împărăția ei de stele verzi...

PROMOȚIA 2018

FLORENTINA OLTEAN

Bibliotecar

O carte este un dar, pe care îl poți deschide iar și iar....

Pe parcursul anilor de liceu 2014-2018, din 11 septembrie și până în prezent, fondul bibliotecii a fost întrebuințat de următorii elevi, proaspăt absolvenți:

CLASA A VIII-a A

DIRIGINTE – prof. KENDEREȘI MARIA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI

BALASZ ANDRA RENATA

BELEA RALUCA –DENISA

CARAZAN DANIEL

CIPCIGAN ALEXIA

CIORNEA ALEXIA MARIA

DUMITRAȘ PAUL-TUDOR

DUMITRU GABRIELA

FENEȘAN LORENA-GEORGIANA

FIZEȘAN PAUL-AVRAM-ADRIAN

GLIGA IOANA LORENA

HURDUCAS DAVID CRISTIAN
IGNAT NICOLAI
LANĂR ADRIAN
LĂCĂTUȘ SERGIU
LĂZĂRUC ȘTEFANO
LEHENE TITUS-ANDREI
MOCEAN CRISTIANA MARIA
MARC SERGIU-CRISTIAN
NAGY MOLDOVAN MARIA CAMELIA
NEGREA PAULA-LUISA
NEMEȘ AMALIA
NEMEȘ BIANCA
SIMA ALYSSA-GIULIA-MARIA
ȘIMON RICCARDO DENIS
TAT IONELA-DIANA
ZOTIC CONSTANTIN-ALEXANDRU
ZHANG MEIMEI-EM ANUELA





Elevii clasei a VIII-a iubitori de teatru

CLASA A XII-a A

PROFIL MATEMATICĂ-INFORMATICĂ, INTENSIV INFORMATICĂ

DIRIGINTE – prof. MÂNDRUȚ VIORICA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI

AITONEAN RAUL-ANDREI

BOGDAN CRISTINA

BATARAGĂ MIHAI

BODEA SEBASTIAN

BUGA DANIEL-ANDREI

CIORNEA HORIA-CĂTĂLIN

COZMA SERGIU-SEBASTIAN

CĂTANĂ ANDREI-ADRIAN

CULCIAR ANDREI

CĂPUȘAN DANIELA-MARIA

CĂRĂIAN MARIA DIANA

HUȘVOSCHI ANDREI

GHIȚESCU ROBERT

HOHA MIHAI

JELER ANDREI-IULIAN

KIRALY NATALIA-IULIA

LAZĂR IOANA-ANDREEA

MESAROS VIVIANA SARA

MUREȘAN MARIUS

MIHUȚOIU ANDREI

MICU ALEXANDRA-MARIA

MESAROȘ CĂTĂLIN MIHAI-IONUȚ
MESTER ȘTEFAN
NEGRU ANDRADA FLORENA PAULA
NICULESCU ANCA
PĂTRAȘ CĂTĂLINA-IRINA
SIRAN IOAN
SZUCS DIANA-MELINDA
STUPAR VICENȚIU-ADRIAN
SUCIU MARIA-ADELINA
TODORAN IOAN-GABRIEL
TRIFAN RAUL
VĂLEAN RADU FLORIN



CLASA A XII-a C

PROFIL FILOLOGIE, BILINGV ITALIANĂ

DIRIGINTE – prof. LEȘE MARIA

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI

APA ROBERT

ACHIM ANDREI-DĂNUȚ

BOGDAN GEORGE

CORCEA IOANA

CSEP TUNDE-BIANCA

CUIBUS LAVINIA

CHICHIȘAN ANDREEA

DANI DAIANA

DRAGOSTE LAVINIA IOANA

DUMITRAȘ BIANCA-TEODORA

FAUR OVIDIU-IOAN

FILIP ANA-MARIA

FIȚIU RUXANDRA-MARIA

GAMBBAROTTO ELISA

IANCU DIANA

JURCAN TANIA-LARISA

LUCESCU CAMELIA-ELENA

MERCEA OANA-GEORGIANA

MOISE DANIELA

NACU KATERINA

OLTEAN DARIANA-LAVINIA

PERȘA DARIUS-LAURENȚIU

POP ROBERT-CRISTIAN
ROSATI MARIA-ALESSANDRA
TANȚĂU ALEX-ANDREI
TODEA MARIA-ALEXANDRA
TODIRESEI REBECA-DENISA
TUDOSE CRISTIAN -ANDREI
UȚU CĂTĂLIN-MARCEL
VELCHEREAN DANIELA



INOCENTE

Clasa a VIII-a

Primăvara

de **CIORNEA ALEXIA-MARIA**

*E primăvară până-n slavă,
Iar zărilor dau muguri de cocori
Sunt mii de fluturi ce dansează iară
Și soarele învinge-ntunecații nori.*

*Se țese un lung fir al vieții,
Din primăvară-n primăvară
Pe afară ies din nou copiii
Să zburde o întreagă vară.*

Fata din vis

de **LEHENE TITUS-ANDREI**

*Te-am văzut și mă gândesc
Inima ta s-o cuceresc
Zi și noapte mă gândesc
La chipul tău foarte ceresc
Nu te-am mai văzut de mult
Vreau să îți dau un sărut.*

Patru ani școlari

de **CRISTIANA MOCEAN MARIA**

*Nota 10 o doresc,
Zi de zi mă pregătesc.
Fac compuneri și citesc
Clasa a VIII-a o absolvesc.*

Patru ani școlari

de **BELEA RALUCA-DENISA**

*Clasa a VIII-a e pe terminate
Sper s-o termin cu grade înalte
Și pe viitor eu îmi doresc
Visul ce-l am să mi-l îndeplinesc.*

Clasa a VIII-a

de **CIPCIGAN ALEXIA**

*Primavara a înflorit
Clasa a VIII-a am absolvit
Zi de zi m-am dus la școală
Să învăț o poezioară.*

*„Nu pot spune că nu aș fi preferat să mă relaxez toată ziua , dar acești
ani au fost chiar frumoși”*

de **TAT IONELA-DIANA**

Ups...

de **TAT IONELA-DIANA**

*Patru ani de școala duși,
Am clipit și suntem puși
Să știm mate si română
În aproape-o săptămână.*

DE CE?

de **TAT IONELA-DIANA**

*De ce-s răzoare pline de poluare
Natura moare
Nu știi tu oare
Că are nevoie de îngrijorare?*

Distracție

de **DUMITRU GABRIELA**

*M-am jucat
Am desenat
Toată viața am cântat.*

Mereu mă îndrăgostesc

de **NEMEȘ AMALIA-ADRIANA**

*Mereu mă îndrăgostesc de ce nu e al meu
Dar, într-o zi o să zâmbesc*

Și o să scap de tot ce este greu.

Toată viața am iubit

de **NEMEȘ BIANCA-DIANA**

Toată viața am iubit

Ceea ce am îndrăgit

Familia și prietenii mei

Și o să îmi fie dor de ei.

Patru ani școlari

de **ZOTIC CONSTANTIN ALEXANDRU**

Zi de zi m-am dus la școală

Stând în bancă și-ascultând

Cum profesorii explică

Lumea noastră, rând pe rând.

Patru ani școlari

de **IGNAT NICOLAI**

George Barițiu, școală deosebită

Cu elevi isteți și profesori de elită

Vino în Barițiu și nu vei regreta

Deoarece , doar clipe frumoase vei avea.

O persoana iubită

de **NAGY-MOLDOVAN MARIA CAMELIA**

*Zi și noapte mă gândesc,
La iubirea ce-o trăiesc
Și holbându-mă la soare,
Mă gândesc cu admirare
La persoana cea dorită,
Care e mereu iubită.*

Tipo me

de **SIMA ALYSSA-GIULIA-MARIA**

*Ci sono cose ce capitano
Una sola volta nella vita
Tipo me
Mi sembrava corretto avvisarvi.*

Patru ani școlari

de **HURDUCAȘ DAVID-CRISTIAN**

*Școala dulce
Zâmbete aduce
Iar acum, căci s-a terminat
Un profund suspinat.*

RECREAȚIA VIRTUALĂ

SPORTUL NU ARE LIMITE

IOANA CIALMA

Profesor de educație fizică și sport

ACTIVITATEA FIZICĂ LA PERSOANELE CU DIZABILITĂȚI

În fiecare zi, tot mai multe persoane sunt constrânse să rămână în scaunul cu roțile din cauze de cele mai multe ori traumatice. La început viața pare că s-a terminat pentru ei dar mai apoi, dorința de a merge mai departe și puternicul instinct de autoconservare îi impulsionează pe cei cu dizabilități să ofere o mai mare atenție aspectului lor fizic plecând de cele mai multe ori de la lucruri simple.

În afara aspectului de îmbunătățire a sănătății persoanelor cu dizabilități, sportul are și o dimensiune educațională și un rol social, cultural și de recreere. Rolul social al sportului poate sprijini și consolida relațiile de prietenie între oameni indiferent de sex, vârstă, handicap, religie, credință, cadru social sau economic; între oameni de alte etnii, între popoare care vorbesc limbi diferite; astfel sportul reușește să înfrunte pericole și să facă față unor noi provocări apărute în societatea de azi: precum presiunea comercială, exploatarea tinerilor sportivi, dopajul, rasismul, violența și corupția. Sportul a condamnat în mod repetat orice manifestare de rasism și xenofobie, acestea fiind incompatibile cu valorile pe care acesta le implementează și promovează.

Sportul trebuie privit ca un element indispensabil atunci când vine vorba despre starea de sănătate a unei persoane și despre integrarea socială a acesteia. Sportul reprezintă un drept al oricărui membru al unei societăți, asigurând starea de bine a acestuia. Sportul adaptat oferă o gamă variată de activități prin care individul are șansa să își demonstreze limitele, să își dezvolte potențialul, să își modifice tonusul psihic, să treacă dincolo de barierele sociale, demonstrând performanțe

greu de imaginat și de obținut de către persoanele fără dizabilități. Ca și la persoanele fără deficiențe, și la persoanele cu dizabilități putem vorbi de sport de masă, cât și de cel performant, existând competiții interne cât și internaționale și chiar olimpiade. La una dintre jocurile olimpice, flacăra olimpică a fost aprinsă pe stadion de un participant la tir cu arcul în scaun rulant, organizatorii arătând astfel că toți sportivii se bucură de mișcarea generoasă a olimpismului, în acest consens există pentru sportivii cu dizabilități clasificări sportive convenite internațional, conform tipului de handicap și în concordanță cu regulamentele ramurii sportive respective.

Istoria competițiilor pentru atleții cu dizabilități începe încă din anul 1948 în Anglia. Pe parcursul anilor s-au introdus mai multe discipline sportive în cadrul Jocurilor Olimpice de la Londra și România a avut de-a lungul anilor multiple participări având rezultate deosebite la ciclism, judo și schi alpin.

Special Olympics este o mișcare globală care valorifică potențialul uman prin puterea transformatoare a sportului. Special Olympics ajută persoanele cu dizabilități să fie acceptate și implicate ca membri activi ai comunităților din care fac parte, pentru a crea o societate respectată și incluzivă pentru noi toți. Folosind sportul drept catalizator, împreună cu programele colaterale de sănătate și educație, Special Olympics luptă împotriva pasivității, nedreptății și intoleranței. În România din 2003, Special Olympics a ajutat, până în prezent, peste 25.000 de copii, tineri și adulți cu dizabilități să fie cetățeni activi ai comunității.

Practicarea sporturilor adaptate persoanelor cu dizabilități oferă o alternativă prin care calitatea și longevitatea vieții lor pot fi crescute.

Sportul generează valori importante precum: spiritul de echipă, solidaritatea, toleranța și fair play-ul, contribuind la dezvoltarea și împlinirea personală.

Sportul naște campioni și creează tradiții ce trebuie promovate.

ARTĂ FOTOGRAFICĂ

Eleva Raluca Mătieș, clasa a X-a A





SCURT ISTORIC AL ÎNOTULUI

ALEXANDRU MĂRGINEAN

Instructor de înot

Înotul își are originile în perioada preistorică, mărturie stau picturile rupestre din Epoca de piatră reprezentând oameni care execută mișcări asemănătoare celor din stilurile actuale de înot. Acestea au fost găsite în „Peștera înotătorilor”, situată în Deșertul Gilf Kebir, în sud vestul Egiptului, lângă Wadi Sura. Grota a fost descoperită în toamna anului 1933 de către exploratorul maghiar László Almásy, descoperire menționată și în romanul „Pacientul englez” al lui Michael Ondaatje (2011), după care s-a făcut și filmul omonim. Sunt însă și ipoteze conform cărora oamenii din picturi execută mișcări ritualice care nu au legătură cu înotul.

Un papirus egiptean din anul 3000 î.Hr. conține primele hieroglife cu trimitere la înot, iar un sigiliu de argilă egiptean datând din perioada 9000 î.Hr.-4000 î.Hr. prezintă patru înotători despre care se crede că înoată o variantă a procedurii craul.

Deși înotul nu a fost niciodată inclus în cadrul Jocurilor Olimpice Antice, grecii îl practicau și era foarte important pentru ei, făcând parte din educația elementară a băieților, alături de alfabet. Platon afirma că cine nu știa să înoate era un om needucat. Una dintre cele mai mari insulte pentru un grec era să spui despre el că nu știe să alerge și să înoate.

Înotul era una dintre principalele activități sportive și la romani, organizându-se adevărate competiții. Ca și grecii, romanii practicau înotul ca antrenament militar. Se spune că Gaius Maecenas a construit primul bazin încălzit în secolul I î.Hr. Însuși Iulius Cezar a fost un înotător desăvârșit.

Cele mai vechi referințe scrise despre înot datează din jurul anului 2000 î.Hr. și apar în epopei celebre, precum Gilgamesh, Iliada și Odiseea. Biblia, de asemenea, conține referiri la înot.

Înotul competițional a luat naștere în Marea Britanie, la începutul secolului al XIX-lea, odată cu construirea mai multor bazine acoperite. În acea perioadă, europenii foloseau cu precădere procedeul bras sau înotul pe o parte, competițiile fiind mai mult de duranță decât de viteză. În schimb, indigenii din cele două Americi, din Africa de Vest și din unele insule din Pacific foloseau variații ale procedeului craul.

În 1844, la o competiție organizată la Londra, amerindienii invitați să participe au câștigat competiția înotând stilul lor craul, care era mult mai rapid decât procedeul bras al europenilor. Câștigător a fost indianul Flying Gull, înotând 130 picioare în 30 de secunde, iar locul doi a fost ocupat tot de un indianul Tobacco. Deși impresionați de viteza stilului indienilor, englezii nu l-au adoptat, considerându-l un stil necivilizat, întrucât stropsea prea mult.

Tot în sec. al XIX-lea, s-au creat federații naționale de înot în mai multe țări din Europa, iar la începutul secolului următor, mai exact în 1908, la Jocurile Olimpice de la Londra, mai multe federații naționale europene au format federația mondială de înot (F.I.N.A), care stabilește regulile pentru competițiile de înot și polo pe apă, oficializează recordurile și organizează programul olimpic.

Înotul a fost declarat sport olimpic în 1896, la Jocurile Olimpice de la Atena, fiind dedicat exclusiv bărbaților; abia în 1912, la J.O. de la Stockholm, li s-a permis și femeilor să participe.

Perioada 2008-2010 a fost denumită „Perioada costumelor”, modelul de costum „LZR Racer” al producătorului de articole sportive Speedo conducând la multe recorduri mondiale. În urma discuțiilor despre o „luptă a materialelor” în înot și „dopaj tehnic”, FINA a decis în martie 2009, în cadrul așa numitului Dubai Charter, reguli noi pentru costumele de înot care conțin mai multe restricționări

cu privire la lungimea costumelor, grosime, forța ascensională, numărul de costume purtate și materialul din care sunt confecționate.

Jocurile Olimpice de la Londra (2012) au fost marcate de ultima participare a celui mai notoriu înotător al tuturor timpurilor de până acum, Michael Phelps, care a cucerit 4 medalii de aur și 2 de argint, fiind deținătorul celor mai multe titluri olimpice.

În țara noastră, înotul a fost practicat din cele mai vechi timpuri datorită condițiilor prielnice, în special în zonele țării cu ape deschise. Datorită lipsei unor dotări corespunzătoare și a personalului calificat, înotul sportiv a apărut târziu în țară. Primele bazine din București sunt construite în anii 1930 (Bazinul Tirul, Bazinul Kiseleff și Ștrandul Bragadirul). Tot atunci au luat naștere și primele asociații sportive de înot din București: Viitorul Dacia, Rapid (CFR) și Sportul Studentesc.

În 21 decembrie 1930, se constituie Federația Română de Natație, care se afiliază șă USFR (Uniunea Federațiilor de Sport din România) în 1933. În 1940, Federația Română de Sporturi Nautice se unește cu Federația Română de Înot, formând Federația de Sporturi pe Apă.

În 1952, la J.O. de la Helsinki are loc participarea primului român la o competiție oficială (Iosif Novac la proba de 100m liber (1:00,6) locul 26). Patru ani mai târziu în Melbourne are loc prima participare într-o finală olimpică (Al. Popescu – 100m fluture (2:31,0) – locul VIII).În 1980, la Moscova Carmen Bunaciu ocupă locul IV la 100 și 200m spate.

La J.O. de la Sydney din anul 2000, Diana Mocanu cucerește, pentru prima dată în istoria natației românești, două medalii olimpice de aur: la proba de 100m spate (1:00,21), probă în care stabilește în premieră un nou record olimpic și la 200m spate (2:08,16). La J.O. de la Atena din 2004, Camelia Potec cucerește aurul olimpic la 200m liber (1:58,03).



Elevii barițiști iubitori ai sportului



CONVINGERI... LA SFÂRȘIT DE LICEU

GENERAȚIA 2017-2018

Recent am început să cred în ceva. Ceva cu totul și cu totul deosebit. Ceva ce prin banalitate și simplitate, dar și prin ingeniozitate îi încântă pe cei ce adera la acestea. Aceste lucruri se numesc memouri (se citesc mimuri) .

*Elevul **Culciar Andrei**, clasa a XII-a A*

Idealul meu de credință este familia. Sunt de părere că într-o societate care se degradează pe zi ce trece pârghia de siguranță este familia. Singurele persoane care te susțin, te ascultă și te acceptă întru totul sunt părinții, datorită iubirii necondiționate pe care o au față de copilul lor. Familia este singurul sprijin pe care te poți baza oricând și în orice situație.

*Eleva **Căpușan Daniela**, clasa a XII-a A*

Idealul pe care îl am în acest moment pot spune că este iubirea, familia și sănătatea. Dezvoltarea personală și o îmbogățire a cunoștințelor este de asemenea un ideal pentru mine și cred că educația și cultura fiecărui om în parte contribuie în final și la un ideal de credință național.

*Eleva **Niculescu Anca**, clasa a XII-a A*

La 18 ani cred în libertatea și egalitatea umană. Cred în iubire și consider că cel mai important lucru în viață este să construim relații. Cred că fiecare persoană trebuie să beneficieze de drepturi egale și de șansa de a fi cu adevărat cine își dorește. Cred în bunătatea omului , în puterea lui de a empatiza și de a face o schimbare în viața lui sau a altcuiva prin aceste acțiuni. Iubirea trebuie susținută și acceptată, deoarece doar așa putem face o lume mai bună. Dăruind și primind.

Eleva **Lazăr Ioana**, clasa a XII-a A

În aceste momente ale absolvirii încep să realizez că familia este un ideal de care are nevoie omul în viață. Terminarea liceului reprezintă terminarea unui nivel al educației omului, dar și luarea unor decizii care îți vor dicta restul vieții. În luarea acestor decizii, familia va fi cea care îți va acorda sprijin, te va ajuta să faci o alegere potrivită.

Elevul **Jeler Andrei**, clasa a XII-a A

Am fost născută și crescută într-o comunitate creștină în care iubirea față de aproape primează. Pe parcursul liceului am început să cercetez tot mai mult și să caut un ideal de credință luând ce e mai bun pentru mine din fiecare. Cred foarte mult în empatie, în ajutoarea persoanelor la nevoie, cred în educarea comunităților defavorizate, în educarea și dezvoltarea sinelui, cred în puterea adevărului, cred într-o societate fără prejudecăți, fără rasism, fără bullying, cred în susținerea tinerelor generații, în dezvoltarea lor armonioasă într-o societate imperfectă, cred în mine, în puterea mea de a schimba ceva.

Eleva **Kiraly Natalia**, clasa a XII-a A

În acest moment idealul meu de credință este fericirea. Cred că avem puterea de a face ceea ce ne dorim, să trecem prin cele mai grele momente. Cred că această stare îți dă aripi, senzația că poți muta munții din loc, iar din acest moment pare că nimic nu e imposibil.

Eleva **Pătraș Cătălina**, clasa a XII-a A

Libertatea existentă în societatea vestică a fost construită în mii de ani prin sânge și războaie. Ca și indivizi nu merităm aceasă libertate, am moștenit-o, și rolul nostru ca indivizi și societate este să oferim aceste oportunități următoarelor generații care vor veni după noi. Odată ce suntem dispuși să adoptăm valorile altor culturi în numele „multiculturalismului” sau să distrugem

aceste valori în numele unei ideologii politice sau culturale, atunci suntem dispuși să ardem acest sistem de valori prețios.

Elevul **Hușovschi Andrei**, clasa a XII-a A

În acest moment cred în libertate, dar și în iubire. Libertatea este esențială deoarece acum, la terminarea liceului, dar și în viitor, pot, cu ajutorul ei, să devin ceea ce îmi doresc și să îmi exprim propriile opinii. Iubirea de asemenea este fundamentală, deoarece ea stă la baza familiei și a relațiilor cu cei dragi. Datorită ei noi învățăm să respectăm și să fim mai buni cu oamenii ce ne înconjoară.

Eleva **Suciu Adelina**, clasa a XII-a A

Idealul meu de credință nu presupune nicio divinitate, deoarece propria logică îmi spune că divinitatea este creată de umanitate pentru a crea speranță și a acoperi frica de necunoscut. De aceea cred în puterea individului de a înțelege diferența între „bine” și „rău” și de a-ți folosi propriile puteri în mod constructiv. Totodată cred că individul ar trebui să aibă un „mecanism” mai mare decât el, în care să creadă, în cazul meu este o unitate, un grup de oameni, „o familie” cu scopuri mai mărețe decât cele ale unei singure persoane.

Elevul **Cătană Andrei**, clasa a XII-a A

Idealul unei profesii de succes este important pentru dezvoltarea persoanei pe plan social. Câștigarea existenței prin profesarea într-un domeniu duce la câștigarea respectului din partea familiei și comunității.

Elevul **Vălean Radu**, clasa a XII-a A

În momentul de față eu cred în mine însumi, deoarece doar eu mă pot ajuta să trec cu bine de examene și să ajung ceva în viață.

Elevul **Trifan Raul**, clasa a XII-a A

Pentru mine, familia este cea mai importantă valoare pe care ar trebui să o am, deoarece fiecare alt ideal derivează din acesta: în familie se învață valorile creștine, din familie se desprind cel mai bine învățăturile morale, bunul simț, politețea, chiar și patriotismul și democrația. O familie bună ar trebui să fie (și este pentru mine) punctul spre care țintește un om, deoarece, într-o familie în care sunt înțeles, sprijinit și mângâiat este sursa de energie sau mai bine spus lucrul ce mă motivează, ce mă împinge înspre a vrea mai mult, lucrul ce mă ține uman. Pot să mă aflu în orice condiție materială sau pătură socială; dacă am familia care mă ajută să trec peste orice fel de greutate, dacă am acest lucru ce mă face să lupt pot muta până și munții.

Elevul Sebastian Bodea, clasa a XII-a A

Idealul de credință

Aș fi mers până la capătul pământului

Ca să nu văd în stânga ochiului,

Ca pe un lucru neînsemnat – iubirea.

Aș fi luptat cu mori de vânt,

Ca să nu fiu singur pe pământ,

Și să-mi țin în inimă – iubirea.

Elevul Aitonean Raul-Andrei, clasa a XII-a A

Idealul în care cred eu este idealul național, deoarece cred că țara poate crește doar cu ajutorul nostru, adică al oamenilor. Fără o voință comună țara urmează să se prăbușească.

Elevul Buga Daniel, clasa a XII-a A

Am avut multe credințe de-a lungul timpului și sunt convins că odată cu experiența pe care o să o dobândesc mai departe o să am alte credințe, dar în acest moment îmi place să cred în iubire, compasiune și șansa lui „încă o dată”.

Cred că indiferent cum se vor schimba generațiile acestei lumi, că mereu iubirea va fi cea mai înaltă credință în care oamenii își vor pune toate speranțele. Cred că lumea asta e plină de oamnei minunați.

*Elevul **Stupar Vicențiu**, clasa a XII-a A*

Cred în două mari idei: I. Credința (dar nu practic; mersul la biserică, postul; pur și simplu afirm existența acestuia și aleg să mă conformez, în pildele pe care le consider ca fiind morale, normale într-o societate); II. Fiecare lucru bun sau rău se întoarce. Acest lucru îl consider lucrarea lui Dumnezeu, recompensând oamenii cu exact ceea ce oferă (principiu pe care mă bazez chiar mult).

*Elevul **Meșter Ștefan**, clasa a XII-a A*

Idealul meu este ca prioritatea oamenilor, în viitor, să fie acela de a pune mai mult accentul pe bunăstarea familiei și de a trata lucrurile cu seriozitate, dar în același timp, să se preocupe de ceea ce îi fac fericiți.

*Eleva **Cărăian Diana**, clasa a XII-a A*

Credința mea în acest moment nu pot să o definesc dar, știu cu toată certitudinea că am o credință în Dumnezeu, în ultimii ani am avut ocazia să văd de nenumărate ori că Dumnezeu este cu mine și că El are planuri pentru mine, eu cred în Dumnezeu nu pentru că Dumnezeu mi-ar fi promis bogății. Din Biblie am aflat că Dumnezeu a promis celor ce se încred cu adevărat în El că vor avea încercări multe și clipe grele, dar totodată a mai promis că El va fi alături în acele momente grele; de aceasta eu mă încred în El și am primit speranță și multă pace în inimă.

*Elevul **Robert Ghițescu**, clasa a XII-a A*

Familia este căminul în care ne naștem, ne dezvoltăm și primim mereu sprijin. Acesta este un sanctuar în care găsim liniște, iubire și înțelegere.

În momentul absolvirii, mă gândesc la familia care m-a sprijinit și m-a ajutat în toți acești ani. Alături de părinți mi-am găsit puterea pentru a învăța, dar și încrederea pentru viitor. Mi-au susținut decizia luată în legătură cu viitorul meu, dar în acelaș timp, mi-au fost alături când îmi descopeream pasiunile și hobby-urile. Pentru mine, familia reprezintă o unitate de sprijin , de iubire si liniște sufletească. Părinții sunt eroii și modelele mele în viață. Cred în familie. Este singura care nu te lasă niciodată la greu, care nu te dezamăgește și care îți oferă iubire necondiționată. Într-o societate atât de diversă, plină de răutăți, dar și de greutate, familia este locul în care putem să discutăm orice problemă, în care știm că suntem ascultați și ajutați. De aceea, pentru mine, familia este sanctuar al sufletului, locul în care te încarci sufletește.

Să nu uităm că, familia este cea care ne va fi alături în viață, și când suntem triști, dar și când suntem fericiți.

Eleva Ioana Corcea, clasa a XII-a C

Educația este cartea de vizită a elevului, cărămida unei cariere.

Familia reprezintă caldură, sprijin, atenție.

Eleva Fițiu Ruxandra, clasa a XII-a C

Familia pentru mine reprezintă totul. Ea este prima noastră școală care ne învață cele mai importante lucruri. Ea este alături de noi încă de la început și până la sfârșit. Ei sunt cei care ne sunt alături și ne cunosc cel mai bine. Trebuie doar să ne respectăm între noi ca să primim același lucru în schimb.

Eleva Moise Daniela, clasa a XII-a C

Iubirea este un sentiment ce adesea ne ghidează în viață. Familia este cel mai important lucru din lume, cele mai importante persoane. Sunt singurele persoane care ne cunosc într-adevăr și ne vor binele cel mai sincer.

*Eleva **Gambarotto Elisa**, clasa a XII-a C*

Iubire este ceea ce face oamenii să se trezească dimineața; scopul nostru este să o găsim pe parcursul vieții.

*Elevul **Ovidiu-Ioan Faur**, clasa a XII-a C*

Familia pentru mine reprezintă puterea de care am nevoie pentru a putea merge mai departe, pentru a putea construi un viitor și locul în care îmi găsesc liniștea sufletească.

*Eleva **Nacu Katerina**, clasa a XII-a C*

Iubirea reprezintă darul cel mai de preț pe care îl poate avea un om. Chiar dacă sănătatea este cea mai importantă, iubirea este un sentiment care te înalță spre o viață fericită.

*Eleva **Todea Maria**, clasa a XII-a C*

Educația pentru mine, până în momentul de față a fost cea mai mare pierdere de vreme. Nu spun că nu am învățat nimic, dar în toți acești 12 ani de școală m-am simțit presat să fiu cine nu sunt și să mi se pretindă mai mult decât pot oferi, din aceste cauze fiind categorisit ca mediocru. Așa că vreau să mulțumesc din suflet atât Ministerului, cât și unităților de învățământ de care am aparținut pentru că mi-au distrus atât stima de sine, cât și încrederea.

*Elevul **Bogdan George**, clasa a XII-a C*

Familia este cel mai important lucru pentru mine și este un grup de persoane care îți sunt alături la bine și la rău și te poți baza oricând pe ei.

Educația primită în școală are un rol important în formarea și dezvoltarea viitorilor oameni.

*Eleva **Velcherean Daniela**, clasa a XII-a C*

În vederea acestei etape a vieții totul reprezintă o formare. Fiecare greșeală, fiecare succes, fiecare capacitate, fiecare probabilitate ajută adolescentinul ucenic în viață.

Familia este cea care deschide porțile posibilităților. În sânul ei ne creăm un caracter, în sfera ei, destinul nostru prinde culoare și viață.

Educația șlefuieste destinul și înmulțește posibilitățile viitorului. Fără educație ești mai naufragiat, înconjurat de mari deznădăjduiri.

Iubirea deschide porțile inimii, dar le și închide când suferim. Prin ea ne călim sufletele și ne maturizăm mințile.

Așa că tu, adolescentule treci de pragurile iluzorii ale greutăților și bucură-te de fiecare etapă, căci ucenic în viață ești doar o singură dată

*Eleva **Lucescu Camelia**, clasa a XII-a C*

Pot spune liniștit că educația din România este de calitate scăzută în comparație cu celelalte țări europene și ,din păcate, acest statut nu se va schimba foarte mult în următoarele decenii.

Pe lângă afecțiunea pe care o am față de familie, prieteni și animale, lucrul pe care îl iubesc cel mai mult este să plec acasă de la școală. Ultimii patru ani din viața mea de elev au fost cei mai depresivi ani pe care i-am trăit, dorindu-mi zilnic să plec din acest loc.

*Elevul **Pop Robert**, clasa a XII-a C*

Educația este o valoare cu care nu te naști ci o dobândești pe parcursul vieții cu ajutorul părinților și al instituțiilor de învățământ.

Familia reprezintă cea mai valoroasă avere pe care o poate deține o persoană.

*Eleva **Dani Daiana**, clasa a XII-a C*

Iubirea este cel mai frumos sentiment pe care omul îl poate simți pe parcursul vieții. El îți oferă siguranță și liniște deoarece se îmbină cu grija și încrederea.

*Eleva **Chichișan Andreea**, clasa a XII-a C*

Acum, la finalul clasei a XII-a, respectiv la 19 ani, am înțeles că singurul lucru care mă poate aduce la cel mai înalt nivel este iubirea. În acești 12 ani iubirea m-a făcut să ajung cea mai bună versiunea a mea. Lipsa acesteia m-a doborât de fiecare dată. Astfel, iubirea pentru profesorii pe care nu îi voi uita niciodată m-a făcut să mă îndrăgostesc de materia pe care aceștia mi-o predau. Sfat pentru oricine, dar mai ales pentru mine, este să nu uit să iubesc chiar și în cele mai grele momente.

*Eleva **Dumitraș Bianca**, clasa a XII-a C*

Educația are un rol foarte important în devenirea unui copil. Ea te ajută să crești, să te maturizezi și să devii adult responsabil

Iubirea este un sentiment de afecțiune care provine de la persoanele cărora le pasă de tine: familie și prieteni.

*Eleva **Rasati Maria**, clasa a XII-a C*

CUPRINS

PROIECT EUROPEAN	3
ARHITECTURA SILABELOR.....	7
BARIȚIȘTII DIN NOU LA STRASBOURG!.....	9
CONSACRAREA JURIDICĂ A MARII UNIRI DE LA 1 DECEMBRIE 1918	15
MARTORII OCULARI ȘI PRESA VREMII DESPRE	
MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ DE LA ALBA IULIA	20
POVESTE DIN SICILIA	25
ELEVI BARIȚIȘTI PREMIAȚI LA CONCURSUL INTERNAȚIONAL	
“UNO, NESSUNO E CENTOMILA”, SICILIA, ITALIA.....	37
ÎNAPOI LA CARAGIALE!	40
EXPOZIȚIA DE CARTE ÎN TRADIȚIA BIBLIOTECII COLEGIULUI NAȚIONAL „GEORGE BARIȚIU”	42
CONCURSUL NAȚIONAL EUROSCOLA.....	44
ȘTIINȚA... ALTFEL	48
MATEMATICA O CALE DE COMBATERE A NONVIOLENȚEI	48
SAREA BOGĂȚIA JUDEȚULUI CLUJ	53
EXPERIENȚE LITERARE ȘI ARTISTICE	59
PROMOȚIA 2018.....	63
CLASA A VIII-a A.....	63
CLASA A XII-a A	67
CLASA A XII-a C	69
INOCENTE	71
RECREAȚIA VIRTUALĂ.....	76
SPORTUL NU ARE LIMITE.....	76
ARTĂ FOTOGRAFICĂ.....	78
SCURT ISTORIC AL ÎNOTULUI	80
CONVINGERI... LA SFÂRȘIT DE LICEU	84
GENERAȚIA 2017-2018.....	84